

Derneğimize
katkılarınız için:
İŞ Bankası
Muğla Şubesi
3600 1036210

GÖKOVA

AKS - Akyaka Kültür ve Sanat Derneği Bülteni

aks-akyaka@hotmail.com

Yıl: 1 Sayı: 6 Ocak 2008 Ücretsizdir

“BİZ DE BURADAYIZ!..” SESLERİNİ DUYSUN NE GÜZEL...

SELÇUK İNAÇ
AKS Yönetim Kurulu Başkanı

Geçtiğimiz günlerde yeni bir yıl girdik. Bu vesileyle öncelikle bütün hemşehrilerimizin, bütün dostlarımızın, bütün Gökova'lıların yeni yılını kutlayarak ve yeni yılda her şeyin daha iyi olmasını dileyerek bu yazımıza başlamak istiyorum.

Zaman zaman bana böyle şeyler olur, nedendir bilmiyorum, 2008'in olumlu içerikler taşıyan, iyi bir yıl olacağını hissediyorum... Dünya ve Türkiye genelinde ne olur bilmem, ama, beldemizde ve bizim özelimizde, küçük dünyamızda

iyi bir yıl olacağı doğuyor içime...
Ya da, en azından böyle diliyorum...

Örnek olarak, Beldemizin İlköğretim Okulu yönetimi, başta Okul Müdürümüz Ahmet Taner Türkmen olmak üzere, öğrencilerimizi, evlatlarımızı toplayıp kütüphanemize gelen sınıf öğretmenlerimizden Halil Türkoğlu bize bu dileğimizi haklı çıkaran bir davranış içinde oldular... Yani sıra benzer bir duyarlılık içinde olan Okul Aile Birliği'nin yeni Yönetim Kuruluna, kütüphanemize gösterdikleri yakın ilgiden ve ulusal kültürümüze sahiplişlerindeki çabalarından dolayı şükranlarımızı sunuyoruz.

Ve ayrıca, sesimize kulak verenlerden bir diğeri, bütün yoğun işlerinin arasında, kültüre, sanata, öğrenciye, okula, kütüphaneye her zaman öncelik verdiğini ifade eden, bütün bunlara zaman ayıran, yaptığımız etkinliklerde hep yanımızda olan ve geçtiğimiz günlerde kütüphanemizi ziyarete gelen Belediye Başkanımız Ahmet Çalca...

Ne mutlu bize... Duyarlı dostlarımız sesimize, zaman geçirmeden, hemen kulak verdiler...
Ve daha da önemlisi el verdiler...

Okulumuz ve öğretmenlerimiz, bültenimizin okul ve çocuk sayfalarını sahiplendiler ve artık bu sayfalarda evlatlarımızın şirlerini, yazılarını okuyacağız, resimlerini, çizimlerini izleyeceğiz...

Belediye Başkanımız, Beldemizin sanat ve kültür etkinliklerini birlikte yürütmemiz konusunda önerilerle geldi. Ve daha da önemlisi, kütüphanemizin kalıcı ve yakışır bir yapıya kavuşması konusunda olumlu ve yapıcı bir yaklaşım içinde bulundu...

Daha önceki yazılarımızda konu ettiğimiz, eski Su Deposu üzerinde Kütüphane Binasının inşaa edilmesi hususunda ortak bir çalışmaya girme çağrısını yaptık... Bu demektir ki, yasal gerekleri Belediyemizle birlikte aşarak, Beldemizi hak ettiği bir kütüphane binasına birlikte kavuşturacağız...

Bu sevindirici haberi sizlerle paylaşmaktan mutluluk duyuyoruz...

Bu coşkulu haberlerin yanı sıra, meydana gelen üzücü köprü sorunlarıyla ilgili olarak halkımıza geçmiş olsun diyoruz... Maazallah, bu yapı üzerinde insanlar varken yıkılsaydı, çok daha kötü sonuçlar doğururdu... Beldemiz insanlarına ve Belediyemiz yetkililerine geçmiş olsun diyoruz...

Evet... 2008 yılını böyle hissediyorum... Ve bu hissiyatımda haklı çıkmak istiyorum... Yani 2008 iyi bir yıl olsun... Kütüphanemiz yeni binasına kavuşsun... Malum, seçim yılı... Beldemiz iyi bir seçim süreci geçirsin... Ülkemiz laik, demokratik ve cumhuriyetçi karakterini sürdürmeye devam etsin... Hepimiz mutlu ve huzurlu günler içinde olalım...

Bütün bu safiyane dileklerine kavuşacağıma inanıyorum... Çünkü biliyorum ki Cumhuriyet ilkeleri beni yanıltmaz...

BAÇEP (Batı Akdeniz Çevre Platformu) Akyaka'da Toplandı

Batı Akdeniz Çevre Platformu (BAÇEP) toplantısı, 08-09 Aralık 2007 tarihlerinde Muğla ili, Ula ilçesi, Akyaka Beldesi'nde (Gökova) Akyaka Kültür ve Sanat Derneği ev sahipliğinde yapıldı.

Sivil bileşenlerin oluşturduğu BAÇEP, yerel ve bölgesel çevre sorunlarını tartışarak, aşağıdaki görüşleri paylaşmıştır:

(Devamı Sayfa 5'te)

Muğla Atatürkçü Düşünce Derneği (ADD) Akyaka'da

29. 12. 2007 Cumartesi günü, Muğla Atatürkçü Düşünce Derneği (ADD) şubesi yöneticilerinden 2. Başkan Em. İlk. Öğr. Muf. Nazif İyibilir, Yön. Kur. Üyesi Eğitimci Ümit Oğuz, Yön. Kur. Üyesi Av. Efsun Koca, Yön. Kur. Üyesi Fahri Çankaya Akyaka'yı ziyaret ettiler.

Akyaka'dan Cumhuriyet Mitinglerine de katılanlardan sekiz kişi ADD'ye üye oldu.

2. Bşk. Nazif İyibilir, yeni katılımlarla ADD'nin güç kazandığını, Atatürk ilke ve devrimlerini

savunmanın her yurtseverin görevi olduğunu ve örgütlü savaşım olmadan başarılı olmanın mümkün olmadığını söyledi.

ADD Muğla Şubesi Gençlik Kolları temsilcisi Av. Efsun Koca Akyaka'da Akyaka'lı ADD üyeleri ile 2008 yılı baharında gençlik etkinlikleri düzenlemek istediklerini ve gençleri kazanmanın gerekliliğini vurguladı.

Katılımcıların yöre ve yurt sorunları konusunda söyleştikleri toplantı, kısa süre sonra uygun bir etkinlik ile ve daha geniş katılımı düzenlenmesi dileğiyle sona erdi.

Akyaka Cahit Belkıs Güneyman İlköğretim Okulu Okul Aile Birliği Genel Kurulu Yapıldı

16/11/2007
Cuma günü saat
15:00 da yapılan
genel kurula 87
veli katıldı.
Yapılan seçim
sonucunda:
Velileri temsilen
Hasan
TÜFEKÇİ,

İbrahim ŞAHİN, Nazan GEZİÇİ, Arzu İKALİ yönetim kuruluna seçildi. Öğretmenleri temsilen Okul Müdürü Ahmet Taner TÜRKMEN ve öğretmen Halil TÜRKÖĞLU seçildi. Seçilen Yönetim Kurulu kendi arasında yaptığı ilk yönetim kurulu toplantıda Yönetim Kurulu Başkanlığına : Hasan TÜFEKÇİ'yi seçti. Seçilen Yönetim Kurulu okuldaki eğitim ve öğretim faaliyetlerinin geliştirilmesi ve sosyal faaliyetlerin çoğaltılması için çalışacaklarını söylediler.

“VATANDAŞ MUSTAFA” FİLM GÖSTERİMİ AKYAKA'DA YAPILDI

10 Ocak 2008 Perşembe günü saat 18:00'de Yücelen Otel Konferans salonunda bir yurttaşın çevre mücadelesini konu alan Vatandaş Mustafa adlı film gösterimi yapıldı. Akyaka Kültür ve Sanat Derneği ile Muğla Belediyesi Çevre Derneği işbirliği ile gerçekleşen etkinliğe çok sayıda Akyaka'lı katıldı. Film Doğu Karadeniz'de "Fırtına Vadi"sinde kurulmak istenen ve ekolojik dengeyi ve doğayı tahrip

edecek hidroelektrik santrali engellemek için verilen hukuki mücadeleyi ele alıyordu. Filmin yönetmeni ve verilen hukuk mücadelesinin önderlerinden olan Avukat Remzi Kazmaz ile bu mücadeleyi sabır ve inatla yıllarca sürdürerek başarıya ulaşan Vatandaş Mustafa da film gösterimine katıldılar ve gösterimin ardından verdikleri mücadeleyi Akyakalılara anlattılar.

Ali Rıza KOCA
Atatürkçü Düşünce Derneği
Muğla Merkez Şube Başkanı

İnsan Olmak

Her yaratılan iyi'değer' emek sabır ve bilgi ister.Eğer bunlardan biri noksan olduğu halde iyi bir değer ortaya çıkmış ise, o tesadüfi-kendiliğinden ortaya çıkmıştır.

Birinci halde ortaya çıkan ürün, yükselerek gelişir ve varlığını sürdürür.İkinci halde ise, varlığı uzun sürmez. Hayatta bazen aksi olsa da genel durum budur.

Elinizdeki aylık bülten emeğin, sabrın ve bilginin ürünü olarak ortaya çıkmış, iyiye güzele doğaya adanmış bir duygu bütünlüğünün somutlanmış halidir.

Her sayıda incelik gösterip benden yazı isteyen bülteni çıkararak demek yöneticileri, bu sayıya da yazı istediğinde; bir yorgunluk ve bezginlik duygusu içinde yazı yazmak isteğim yoktu. Sözcükler yan yana gelmiyor, anlama dönüştürüyor, okur önüne çıkacak bütünlük içinde bir yazı doğmuyordu.

Türkiye'de gelişen olayların insan ruhunda yarattığı kaygılar beni de esir almıştı. Böylesi bir tedirginlik içinde bilgisayarın başına geçtiğimde Derneğin internet adresine bir ileti düştü. İleti yazısız arka arkaya akan resimlerden oluşuyor. Bu resimlerin geri planında ulus üstü tekellerin, amerikan şirketlerinin logosu ya da adları gözüküyordu.

Bu resimleri yazıyla gözlerinizin önüne sermek istedim. İstedim ama bu resimleri yazıya dökerek size anlatacak ben değil, henüz dünyada bir yazar olmadığımı biliyordum.

Yine de size birkaçını aktararak insan olmanın, insan kalmanın nasıl bir şey olduğunu, üstün ulus olduklarını varsayan canavarların, insanlığı nasıl katlettiklerini okurlara aktarmak istiyorum.

Resim 1: Kaburgaları çıkmış, gözleri kapalı, etrafını ve özellikle gözlerini sineklerin kapladığı ölümü bekleyen bir çocuk

Resim 2: Ellerinde ve kollarında hiçbir et kalmamış kemiğinin üstüne derisi yapışmış, kırıpsız, toprağa serili başka bir çocuk.

Resim 3: Alnı ve dizleri toprağa dayalı, yakınındaki ineğin çişini su sanarak elyle ona ulaşmaya çalışan, fakat gücü olmadığı için ulaşamayan bir başka çocuk, hemen arkasında çocuğun ölümünü bekleyen bir akbaba, **daha onlarca tüyler ürperten resim.**

Bilgisayar ekranında resimler ararken hem resimlere bakmaya korkuyor, içimiz titriyor, hem de vahşeti görmeye zorlanan bir duygu içinde resimlere bakmaya çalışıyorum.

Yeryüzündeki bu vahşetin sorumlusu kim?

Yoksul ulusların kaynaklarını vahşice soyan, ulus üstü tekellerin dünyayı yok olmaya zorladığı bir çağda, insan olmak suskunluğu mu gerektiriyor? Topluma modern yaşam, özgürlük, yalanlarına sarılmış jelaatine yutturulan uyku hapları yoksul çoğunluğun direncini yok ediyor. Bu soygunu gözlerden saklayamayan emperyalizm Irak'ta olduğu gibi modern silahlarla halkın üstüne çullanıyor, yaratılan tüm kültürel ve insanlık değerlerini yok ediyor.

Su kaynaklarının kirlenmesi, atmosfere gazların salınımı, bütün bunlar hepimizin gözleri önünde. Karnı doymuş hayvanın acıkıncaya kadar başka bir canlıya saldırmadığını, hemcinslerini, yemediğini biliyoruz. Oysa emperyalist silah tekelleri, ulusüstü şirketler, canavarca insanlığı yok etmekten sakınıyorlar. Doymayan iştahları insanlığı kan-revan içinde, açlık ve ölüme sürüklüyorlar.

İnsan sözcüğüne yüklenen değer iki gözü, iki kulağı olan ayak üstünde duran gövdesinin üstünde "bir koca kelle taşıyanları" ifade etmiyor.

İnsan olmak için yüreğindeki sevgi, gözlerinde parıltı gerekir. Doğanın bir parçası olduğunu unutmayan, omurgasına güvenip saldırma yerine, aklına güvenip yapıcı ve yaratıcı olan bir varlık insan sayılabilir.

Coğrafyanın yok olmasına, insanlığın açlığını, petrolün kanla tartılmasına neden olan Hıristiyan İsa'dan, Musevi Musa'dan, Müslüman misveddeleri Muhammet'ten şefaat bekleyebilirler mi? Bunlar için ayrılmış bir cennet var mı?

Vahşetin arkasındaki kapitalizmi ve emperyalizmi görmezden gelen sağcı olmak yerine, adam gibi solcu olup insan olmak daha iyi değil mi?

Ömür iki çizgi arası, akıp giden bir ok.

İsmail Atasever
Hamle Gazetesi
Başyazarı

PİLOT BÖLGE KAPSAMINDA İSE...

Sadece ülkemizde değil dünyanın bir çok yerinde ayrıcalıklı yerleşim birimleri vardır.

Buralar diğerlerinden öylesine farklılık gösterir ki, ister istemez gözler üzerine çevrilir.

Dolayısıyla bu gibi yerler için yapılacak tek uygulama, koruma altına almaktır.

Hem devlet bazında ve de yerel yönetimler olarak. Zira, dünyanın gözü üzerinde olduğundan, her kim olursa olsun buradan bir şekilde nemalanmak ve de konuşlanmak ister.

İster ya önemli olan, geleceğe taşınması noktasında, buranın dokusunu koruyabilmektir.

Tabi korumak kolay değil.

Hele halkın çevre bilinci gelişmemiş ise.

Ne olacak canım.

Herkes bir ucundan tutmuş, ben tutsam ne olur! eğiliminde ise.

O zaman, amiyane bir deyimle tutanın elinde kalır ki, bundan daha büyük kötülük olamaz.

Şimdi...

Türkiye genelinde yer alan benzer yerleşim merkezleri içerisinde bir tanesi şu sıra, gerçek anlamda cazibe merkezi.

Özellikle turizm faaliyetlerinin şekil değiştirmeğe başladığı süreçte.

Deniz, kum ve güneş olgusunun tek başına yeterli olmadığını düşündüğümüzde.

Akyaka'dan dem vuruyoruz.

Söz konusu özellikleri nedeniyle bizatihi devlet tarafından pilot bölge olarak tescilli yapılan belde.

İlgili ve yetkililer bakıp gördü, daha ideali yok.

Turizm itibarıyla aranan şartları taşıyor.

Öyleyse koruma altına alınsın.

Şu an itibarıyla Akyaka için düşünülen bu.

Tamam da, vatandaşın zihninde yer eden ve cevaplanması gereken önemli ayrıntılar var.

Ülke yönetiminde görev üstlenen hükümetin ilgili bakanlığı, harekete geçti mi?

Şu aşamada, mutlak korumak ve kollanması gerekli yerlerin başında diyerek, alınan kararlar yürürlüğe kondu mu?

Değilse ne zaman?

Yanı sıra yerel yönetim olarak Akyaka

Belediyesinin girişimleri hangi aşamada?

Madem ki belde pilot bölge statüsünde alındı,

meselenin takipçisi mi?

Bilhassa doğal güzelliklerin her türlü yapılanma ile bütünleşmesi bağlamında.

Dedim ya bu sorular cevap aradığı gibi beklenti, biran önce soruların giderilmesi.

Yeri gelmişken bir hususun daha altını çizmek istiyorum.

Kabul edelim ki Akyaka Belediyesi imkanları,

karşılaşılan güçlüklerin giderilmesinde yetersiz.

Belediye Başkanı Ahmet Çalca, tüm iyi niyetli çabasına karşın, bir yerde tıkanyor.

Bir taraftan maddi yetersizlik, diğer taraftan herkesin belini büken bürokratik engeller.

Gözlemediğimiz kadarıyla aşmakta çaresiz.

Hepsi bir yana Gökova Havzası, dolayısıyla

Akyaka için en önemli sorun olarak karşılaşılan

Sivrisinekle Mücadelede.

Bu konuda dahi kimlerin engel teşkil ettiğini düşündüğümüzde, başkan Çalca'nın işinin kolay olmadığını biliyoruz.

Ancak...

Bildiğimiz bir nokta daha var.

Artık burası Pilot Bölge kapsamı içerisinde.

Öyleyse Başkan Çalca, elindeki böylesine geçerli bir karara istinaden, daha kararlı hareket ederek, tüm kapıları rahatlıkla çalmalı.

Çalmalı ki, ayrıcalıklı belde olduğu bir kere daha tescillensin.

Yoksa, sıradan bir turizm merkezi olarak algılanır ki Akyaka'ya yazık olur.

SIĞLA AĞACI ÖNEMLİDİR

Yavuz ERTOĞLU
Orman Yüksek Mühendisi

Siğla ya da halk arasındaki söyleyişle günlük ağacı (Liquidambar orientalis) önemli bir orman ağacıdır.

Bir yeşil, bir canlı, bir bitki olmanın ötesinde endemik bir tür olduğu için önemlidir. Çok dar, sadece belli bir alanda yetişen canlılara endemik canlılar diyoruz. Siğla ağacı endemik olduğu gibi Relikt bir ağaçtır. (Relikt: III. Zaman Tersiyerden günümüze kadar kalmış, artık ama çok kıymetli artık tür)

Günümüzde sadece Anadolu, Amerika ve Çin'de doğal yayılış gösteren Liquidambar cinsine ait taksonlar, paleontolojik bulgulara göre jeolojik devirlerde Tebeşir, Tersiyer, Pleistosen, Eosen devirlerinde Kuzey Amerika ve Eurasya'nın geniş bir kesiminde bulunmaktaydılar. Ancak buzul çağından sonra şimdiki yayılış yerlerine çekilmişlerdir. Bizim doğal türümüzün fosil yaprak izleri bol miktarda Ankara'nın kuzeyinde, Kızılcahamam'da, Tersiyer yataklarında toplanmışlardır.

Gövdesinde patolojik balzam kanalları olduğundan Latince Liquidus ve Arapça amber terimlerinden yararlanılarak Liquidambar adı verilmiştir.

Siğla ağacının yayılışına deniz seviyesinden en fazla 880 metre yükseklikte rastlanmıştır.

Siğla ağacının tepeleri genç ağaçlarda sivri, yaşlı fertlerde ise geniş ve yayvandır. Siğla yağı istihali yapılan meşcerelerde en fazla boy 28,5 metre, en geniş çevre ise 3 metre olarak tespit edilmiştir. Ancak Isparta Sütçüler'de Aksu çayı kenarında Siğla üretimi yapılmayan, yani hiç yararlanmamış bir ağaçta 35 metre boy saptanmıştır. Gövdelerinin toprak seviyesine yakın kısmı bataklıkta yetişen ağaçları gibi naylod tiptedir.

Siğla ağacının odunundan ziyade bitkide yaralama sonucu meydana gelen ve siğla yağı denilen balzam (Stryax Liquidus) ve bunun tasfiye edilmesiyle elde edilen (Stryax Depuratus) çok kıymetlidir. Bugün haricen pomad veya yağı gibi deri hastalıklarına karşı kullanılmaktadır. Ayrıca kokuların tespitinde iyi bir fiksatördür. İyi bir antiseptik ve parazit öldürücüdür. Buhur denilen posası kiliselerde tütsü olarak yakılmaktadır.

Dünyada ve Türkiye'de sadece Güneybatı Anadolu'da doğal olarak yetişen (Muğla, Denizli, Isparta, Burdur, Antalya) Siğla ağacı alanları: 1940 lı yıllarda 7000 hektar iken son 30 yılda 1300 hektara düşmüştür. Balzam elde etmek için ara vermeden birçok defalar yaralandığı için bozulmuş, deforme olmuş, tarla açmak için usulsüz kesimlerle alanı daraltılmış, hayvan otlatmasına terk edilmiş, odunu meşeye benzediği için meşe odunlarının arasına katılarak satmak için tahrip edilmişlerdir. Siğla ağacının daha da azalıp yok olmaması için 1/25000 ölçekli Amenajman planı haritalarında bırakılmayıp, daha büyük ölçekli haritalara işlenmeli, mutlak koruma altına alınmalı, çeşitli plantasyonlarla alanı çoğaltılmalıdır. Çünkü iyi bir yangın emniyet şeridi vazifesi görür. Estetiktir. Dere kenarlarında ve şehir çıkışlarında güzel birer Galerî ormanı olabilir. Bu kıymetli gözbebeği ağacımızın bir de turizm yatırımı için irifak hakkına konu edilmemesi mutlaka sağlanmalıdır. Siğlanın kendisi doğal turizm alanıdır.

Siğla yağı yapay yolla elde edilmeden önce SIĞLA DÜVENİ adını verdiğimiz basit mekanizmalarda siğla yağı elde ediliyor ve posasından ayrılıyordu. 1980 yılından sonra doğal yolla siğla üretiminden vazgeçildi.

DOĞA AVCILARI MERHABA

Adnan DEMİRKAN

O sabah yeni güne tüm doğa yürüyüşlerinde olduğu gibi başlamıştık. Gülümseyen mutlu yüzler ve güneydinlarla. Her birimiz kendimizi en önemli hissederek. "En azından vücut dillerimiz böyle bir ifade içindeydi." Bu duyguyu bu düşünceyi her bir gezi öncesi mutlaka yaşar, kendinizi çok ayrıcalıklı hissedersiniz. Yoksa; benim ne daha önce Ula Kanyonu'na gitmişliğim vardır, ne de Niyazi'yi tanırım. Ama bu yürüyüşümü farklı kılan bir şey, bir şeyler vardı.

Muğla'dan minibüse bindik. Ula sapağında tek seçeneğimiz olan otostopla "Araç sahibinin tebessümleri eşliğinde" yürüyüşün başlangıç noktasına geldik. (Bu benim ilk otostop deneyimim idi.) Bu heyecanım ile, kanyonun bir yerinde bir çağlayan düşledim ve bu düşüncem Niagara şelalesi boyutuna dönüşürken kendime geldim; Tanrım ! bu koku, bu yeşil, bu çiğ serinliği ve bu ayaklarımız altındaki yumuşaklık ve de bu güzel insanlar. Hele doğayı yeni yıkamış olan bu sonbahar. İşte tam da bu heyecan ve bu merak sizleri de iflah olmaz bir doğa avcısı yapmaya yetiyor zaten.

Siz, hiç sonbaharda Ula Kanyonu'nu gördünüz mü, gezdiniz mi?

Gurupta tüm yüzler gülüyordu, heyecan dolu, meraklı, mutlu. Parkur yürüyüşümü devam ederken, arada bir de vadi şen kahkahalarımızla çinliyorduk. Her birimiz, bir diğer arkadaşı ile yan yana sohbetlere dalyor,

küçük guruplar oluşturuyordu. Bu sohbetler gezi boyunca sürdü. İnsan kişiliklerini tanımak için de bu yürüyüşlerin çok önemli olduğunu yaşayarak öğrendim. Kimi arkadaşlarımızın ise şu özellikleri oldukça öne çıkıyordu; paylaşımcı, zeki ve maceracı, uyumlu ve özenli, çiçek, bense en çocuk ve en türkce...

Yani inadına samimiyet, inadına huzur, inadına insan olmak...

Bir buçuk saat sonra ilk molamızı vermiştik. Şımarık, afacan mucitlerimiz sanki ve hikayelerimiz hep çocukluğumuza yakın. Hatta bir arkadaşım guruba çay yapacağımı söylerken ben, bu kadar da olmaz artık dedim. Çünkü, tüm bunları belinde ki o minik çantanın içindekilerle yapacağımı bile iddia ediyordu. O keyfi, o çayı içip içmediğimizi, o sohbetleri sizler, hiç bir zaman ve de asla bilemeyeceksiniz, tadını da. İyisi mi ben size kanyonu ve doğayı anlatmaya devam edeyim.

Yavaş yavaş geniş alanlar daralıyor, gurubu yeni dostlar gibi ağaçlar daha bir sarıyor ve küçük dereler bizlere eşlik ediyordu. Bu tip gezilerin en önemli detayları ise renkler ve renk cümbüşleridir. Tabii ki size renkleri tek tek saymayacağım. Ben size toplam sayıyı vereyim. 23 renk saydım. Buna güneş ışıklarının yansımalarıyla her şeyi daha renkli, daha canlı yaptığını da anlatamayacağım. Nasıl öpülesi olduklarını yazmaya da zaten edebi yönüm yetmez. Kokular mı? Onları hepten inkar ederim, hatta

ölürüm de söylemem. Ama dilerseniz ben size doğanın müziğini anlatmaya çalışayım.

Yamaçlardan, bulduğumuz derinliğe kadar iniyordu çam ağaçlarının oluşturduğu ses ahengi. İç dünyamıza yaptığı katkı, tam da bu ritim zenginliği içinde bir senfoni idi. Orkestram tüm bu zenginliği, tek bir enstrümanda yankı bulurcasına, slow, hiç yazılmamış ve bizlerin de hiç yaşamadığı bir aşk melodisine dönüşüyordu. İkinci bir kanyon derinliğinde ise bu müzik; çınar ağaçlarının da ormana, bu çamlara yaptığı katımla tam bir sempati oluşturuyor, dört mevsim Vivaldi'ye, oradan da eşsiz doğanın ahengi ile, Carmen'in eteğindeki renklere dönüşüyordu. O Carmen ki; bu müzikle eteğini her savurduğunda yüreklerimizde ki heyecan da bu ahenge, vurmaları hoşkusıyla eşlik ediyordu.

Rüzgar, kısa aralıklarla bu müziğe her ara verdiğinde, kuru çınar yapraklarının süslediği dereciklerin tatlı akışları, tam da "Dünyanın Bütün Sabahları" ezgisinin tadı ve hoşkusunda bu senfoni tüm kanyona yayılarak büyüyordu.

Doğa tüm sevecenliğiyle; "iyi ki yaşıyorsunuz" ve "insan olabilmek ne güzel" hissi cömertce sunarken, şu sözcüğü fısıldıyordu kulaklarımıza "Hoşgeldiniz." Bu duygu, bu hissediş, kabul görme ve bu "Hoşgeldiniz." Sözün ve anlatımın bittiği ve hadi siz de bize katılın ! diyeminin geldiği andır. Hatta her türlü ağrıya da iyi geliyor. Kalp ağrısına, aşk acısına, eklem ağrılarına ve tembelleğe de diyemin geliyor amma: Ben de hafıza sorunu başlıyor. Çünkü; doğa o az kalın aklıma da alıyor beden, yitiriyorum kendimi. Geriye kalan ise o tek şey... Huzur... Otesini hatırlayamıyorum. Affedin.

GÖKÇE-ŞELALE GEZİSİ

Pervin Aruk

Akyaka Kültür Sanat Derneği'nden, bulutlu bir Kasım sabahı 09:00'da yola çıktık. Hepimiz, yağmur yağsa da bu geziyi gerçekleştirmeye kararlıydık.

Önce azmak kenarına yürüdük, eğer köprümüz yapılmış olsaydı yürüyerek karşıya geçebilecektik. Buna bir kez daha üzümlere gönüllü bir balıkçı motoru bekledik. Bir balıkçı bizi karşıya geçirdi. Sazlıkların arasından yürümeye başladık, sabahın duru güzelliğini yaşayarak neşe içinde giderken bir de baktık ki yol bitti! Yol tabii ki bitmemişti yalnızca bundan sonraki kısmı biraz ıslak olacaktı. Azağın bir kolu oradan geçiyordu.

Böyle bir durum karşısında belki başkaları kızar, sinirlenir belki de geri dönerdi. Bizler bunu bir eğlence haline getirdik. Karşıya geçmenin iki yolu vardı; biri kısa fakat soğuk ve derin olan azmak kısmı, diğeri ise azmağın denizle buluştuğu yedi. Burası daha sıg ve sıcak.

Grup her iki yolu da kullandı. Ben deniz tarafını tercih edenlerdendim ve kolayca karşıya geçtim, ayaklarımı kurularıp ayakkabılarımı giydim. Diğer tarafı kullananlar kısa yoldan karşıya geçmiş, ayakkabılarını giymişti fakat onları bir sürpriz bekliyordu, geçmeleri gereken ikinci bir su vardı. Tekrar ayakkabılarını çıkarttılar suya girdiler ve bizim olduğumuz yere geldiler. Bu aramızda gülmeye konu oldu.

Yaşadığımız bu kısa macera bize biraz zaman kaybettirmişti ama biz aldırmadık. Amacımız zamanla

yarışmak değil günü, tabiri caizse "yudum yudum yaşamaktı". Kararlı adımlarla Gökçe Köyü'ne doğru yolunuza devam ettik. Bu arada yol kenarındaki böğürtlenlerin de tadına bakmayı ihmal etmedik.

Köy kahvesine vardığımızda hepimiz bir bardak demli çayın hayalini kuruyorduk. Keyifle çaylarımızı içtik, sohbet ettik ve şelaleye doğru yola koyulduk. Orman içindeki bu yürüyüş o kadar güzeldi ki oksijenden adeta sarhoş oldum.

Zeki bey, tecrübeli biri olarak yanında çaydanlık getirmişti. Önce Zeki Bey'in önderliğinde güzel bir ateş yakıldı. Çaydanlık ateşe sürüldü ve biz hayatımızdaki en güzel çayı içtik. Hepimiz yanımızda getirdiğimiz yiyecekleri ortaya koyduk, inanılmaz bir şölen lezzetinde karmızı doyurduk. Ateş yanmaya devam ediyordu ve koyu bir sohbe daldık.

Bu doyumuzu anı, Suna Hanımın fotoğraf makinesi ile ölümsüzleştirdik.

Dönüşümüz sırasında tavuklar gördük, köy tavuğunun ne kadar lezzetli olduğundan bahsediyorduk, bir ara Adnan Bey ve Suna hanım geride kaldılar, bize yetiştiklerinde bir de baktık ki Adnan Bey'in elinde tavuk var. Kahvede çayımızı içerken, konuşmalarımıza tavuk gıdıklamaları da katıldı.

Günümün güzel geçeceğini biliyordum, fakat böyleli harika, doyulmaz ve keyifli olacağı tahmin etmemiştim. Bir sonraki geziyi sabırsızlıkla bekliyor ve emeği geçen herkese çok teşekkür ediyorum.

Akyaka Kültür ve Sanat Derneği Oktay Akbal Halk Kütüphanesi

8 Mart 2005 tarihinde kurulan Akyaka Kültür ve Sanat Derneği Halk Kütüphanesi, Pazar hariç, haftanın altı günü 10:00-16:00 saatleri arasında hizmet vermektedir. Kütüphane AKS üyelerinin gönüllü nöbetleriyle çalışmalarını sürdürmektedir. Akyaka İlgen Sokak No:8'de faaliyet gösteren halk kütüphanesinin e-posta adresi aks-akyaka@hotmail.com, telefonu 0 252 243 41 16, 'dır. Kütüphanemiz, bilgisayar mühendisi dostumuz Serdar Denktaş'ın hazırladığı kütüphane otomasyonu sayesinde tüm kayıtlarını bilgisayar ortamında tutabilmektedir. Solmaz ve Aydın Turunç'un üstün gayretleriyle, kütüphanemizdeki 3.320 adet kitap tasnif edilip kaydedildi. Bundan böyle kütüphanemizi önemli yazarların eskik kitapları, çocuk kitapları ve güncel kitaplarla beslemeye düşünmekteyiz. Tüm dostlarımızın bizimle görüşerek verecekleri katkılar için şimdiden teşekkür ederiz. Kütüphanemizin 98 kayıtlı üyesi olup, bunların 75'i Cahit Belkis Güneyman İlköğretim Okulu öğrencisidir. Günde ortalama 20 öğrencinin kütüphaneye gelerek kitap alıp vermeleri, demek üyelerimizi mutlu etmektedir.

EDA SELDA ŞAHİN

1970'te İzmir'de doğdu, büyüdü. Yugoslavya göçmenidir. Almanya'da liseden sonra basın yayınla ilgilendi. Gölge romancılığı yazarlığı yaptı. Yurt dışında araştırma gazeteciliği esnasında Yitik Gölge adlı ilk şiir kitabını yayınladı. Türkiye'ye kesin dönüş yaptıktan sonra rehberlik yaptı. Almanca ve İngilizce biliyor. O dönemde de ikinci şiir kitabını yazdı. Adı Aşkta ve Gölgeden. Şu anda kendisi yeni yazı çalışmalarını sürdürmektedir.

SENİ ANLATABİLMEK

Seni anlatabilmek yıldızlara, aya, Su yüzündeki, ahengini bulmuş Nilüfer çiçeğine, Kırdaki gelinciklere, kır çiçeklerine, Anlatabilmek seni!...

Seni anlatabilmek, Sezen Aksu'ya. Bırak gizemi kalsın, Terazideki nirengi noktası misali, Işık demetindeki yazdığım yazı, Dünyadaki dönen uyum, Varılamayan sonsuzluk. Elde tutulan fener, Sunuyorsa varlığını. Unutma sen varsın, Kır karanlıkların bile, En ücra köşelerde...

Dostluğu ve dürüstlüğü arayan, Bulur bir gün mutlaka seni. Yeter ki karartma, Sol göğsünün altındaki cevheri...

TURNALI YÜRÜYÜŞÜ

Sedat Atay Emekli Öğretmen

Akyaka Kültür ve Sanat Derneği (AKS) gezi kolunun kurulmasını sağlayan ve her gezinin oluşması için yoğun emek harcayan dostumuz Zeki ERGÜL, yeni yıl öncesi İzmir'e giderken:

"Yakında geleceğim ve gelmeden sizi arayacağım, güzel bir yürüyüş daha yapalım diyerek gitti.

Yeni Yılın ilk günlerinde arayım tüm dostların Yeni Yılı kutladı, hem de Ocak ayının 8'inde geleceğini ve ertesi gün yürümemi önerdi. 11.01.08 Cuma günü yürüyebileceğimizi dostlara ancak haber verebileceğimi söyledim, öyle de oldu.

11.01.08 Cuma günü sabah saat 8.30 da Akyaka Kültür ve Sanat Derneği Halk Kütüphanesinde onbir arkadaş buluştuk. Çoğu birbirini tanıyordu ama tanışmayanları tanıştırdık, gezi ile ilgili ön bilgiyi verdikten sonra Akyaka'dan Akbük -Ören yönünde 13 km uzaklıktaki TURNALI (Bat) 'ya doğru yola koyulduk.

Yürüyüşe katılan arkadaşların çoğu deneyimli, yöreyi bilen ve şakacı insanlardı. Çınar mevkine 25 dakikada vardık. Şansımıza güneşli çok güzel bir hava vardı. Isı yaklaşık 9.30 sularında 10-12 derece , deniz pırlı pırlı, ekip oldukça neşeli idi.

Saat 11.30 da hemen hemen hiç mola vermeden 2,5 saatte, Turnalı Köyü Çardak Kafe Restoran'ta vardık. Deniz kıyısında yaklaşık 10 m. denizden yukarda Marmaris, Datça kıyılarına bakan yeşille mavinin güneşle oynadığı ılık bahar havasında dünya cennetinde bol zeytinyağlı zeytin, yöre çökeleği, inek ve keçi sütü karışığından yapılmıyo yoğurt , köy ekmeği ve çayla doyusıya kahvaltı edip, saat 13.45'e değin dinlendik.

13.45'te yola çıkıp 15.00'da her yürüyüşte olduğu gibi Zeki Ergül'ün elleriyle hazırladığı çayı içmek için yaklaşık 45 dk. mola verdik.

Mutluluk içinde son etap için yola koyulduk. Güle oynaya 7 araçlı gezi ve üçüncü yürüyüşümüzü de tamamlayarak, yeni gezileri düşünüp tartışarak, yeni dostlar edinmiş olarak ve en önemlisi de sağlığımıza sağlık katmış olarak Akyaka'ya döndük .

Dr.Ali Abbas Çınar'ın “Akyaka Sözlü Tarihi ve Gökova Havzası Halk Kültürü” adlı kitabının tanıtımı Akyaka Yücelen Otel'de yapıldı

Akyaka Belediyesi, kültür köklerinden beslenen gelecek kuşaklara önemli bir miras olacağı düşüncesiyle, bölge sözlü kültür değerlerinin araştırmasını hedefledi. Bu çerçevede, bölgemizde uzun yıllardan beri yaşamakta olan ve bu alanda çalışmaları da bulunan halkbilim uzmanı Dr. Ali Abbas Çınar tarafından uzun süreli bir araştırma gerçekleştirilerek 336 sayfalık bir kitap yayınlandı.

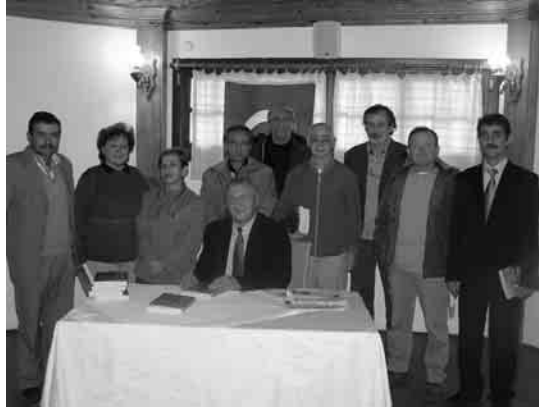
Dr.Ali Abbas Çınar 1960 yılında Erzincan'da doğdu.Ankara Üniversitesinden mezun olduktan sonra Hacettepe Üniversitesinde yüksek lisans ve doktora yaparak Halkbilim Doktoru oldu.Kültür Bakanlığında görev yaptı. Yurtiçinde pek çok şehir ve köyle ilgili araştırma, derleme ve değerlendirme çalışmaları yürüttü. Türk Cumhuriyetlerinde ve Rusya'da pek çok kez bulundu. Çok sayıda araştırma çalışması ve proje gerçekleştirdi, öğretim üyesi olarak çalıştı. Çoğu uluslararası, pek çok sempozyum ve kongreye konuşmacı olarak katıldı. Kitapları, Türkiye'nin yanı sıra Kazakistan'da da Kazakça olarak yayınlandı. Kültür Bakanlığı Halk Müziği Repertuar Kurulu ve Yayın Kurulu üyesi, DPT VIII.Dönem Halk Kültürü Komisyonu Üyesi, TBMM, Kültür Bakanlığı, İnönü ve Selçuk Üniversitesinde halk ozanları eser yarışmalarında seçici kurul üyesi oldu.Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim kurulu üyesi olarak çalıştı. Kazakistan Sosyal Bilimler Akademisi Akademik Üyesi, Kırgızistan Cengiz Aytmatov Uluslararası Akademisi Akademik Üyesi, Türk Dil Kurumu Türk Dünyası Dergisi yayın kurulu, Kahramanmaraş ve Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Danışma Kurulu, Orta Asya ve Kafkasya Stratejik Araştırmalar Enstitüsü Yazı ve Danışma Kurulu Üyesidir. Muğla Üniversitesi Muğla Kültürünü Araştırma ve Uygulama Merkezi Müdürüdür. Muğla Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Bölüm Başkanı olarak görev yapmaktadır. Şiirleri 1987 yılından beri çeşitli dergilerde yayımlanmaktadır. 12 yıldan beri Muğla'da yaşamaktadır. Evli ve iki çocuk babasıdır.

Dr. Ali Abbas Çınar, “Akyaka Sözlü Tarihi ve Gökova Havzası Halk Kültürü” adlı araştırmasını ve Akyaka-Gökova'yla ilgili düşüncelerini şöyle anlatıyor:

...Sözlü kültür; bir ülke veya bölge halkının “ulusal hafıza” olarak nitelendirilebilecek söze dayalı olan ve somut olmayan kültür birikimidir. Bu yapıyla sözlü kültür/sözlü tarih yerelden evrensel uzağan önemli kültürel mirastır. Sözlü ve somut olmayan kültürel mirasın korunması ve canlandırılmasına yönelik olarak dünyada son yıllarda önemli çalışmalar yapılmaktadır. Bu çerçevede; Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve

Kültür Kurumu (UNESCO), bütün dünyada sözlü ve somut olmayan kültürel mirasların korunmasına yönelik önemli atılımlara girişmiş ve bu yönde çeşitli faaliyetler yürütmeye başlamıştır. UNESCO'nun hedefi, çeşitli ulusların kültürlerinde var olan çok renkli dünyanın kaybolmaması, özellikle de küreselleşme karşısında zayıflamaya başlayan halk kültürlerinin canlılığının devam ettirilmesi ve bunların yenedünyada da yer bulmasıdır. Sözlü değerlerin araştırılması, derlenmesi, canlandırılması veya araştırma sonuçlarının yayımlanarak kamuya mal edilmesi, yorumlanmak suretiyle kendi dönemi ve daha sonraki kuşaklara konuya bakış vermesi sebebiyle bir bölge veya ülkenin kültürel kimlik ve benliği açısından büyük önem taşımaktadır.

Gökova havzası özelinde ele alınan sözlü kültür/sözlü tarih değerleri ile bu değerlerin tespiti esas alan bu kitabın varlığı da böyle bir amaçla hizmet etmektedir. 1995 yılından beri Muğla Üniversitesi'ndeki

görevim gereği Muğla'da yaşıyor olmam ve Gökova/Akyaka'nın çoğu hafta sonlarım için en iyi huzur kaynağı olması elimizdeki kitabın hazırlanmasındaki çevreye yabancı olma zorluklarını ortadan kaldırdı. Son üç yıldan beridir de, Akyaka Belediye Başkanı Sayın Ahmet Çalca'nın ilgisi ve desteği ile konuya daha yoğunlaştım. Sonuçta bu eser meydana geldi.

...Bir bölge, ülke veya toplumu tanımanın ana unsurlarından biri o toplum ve kültürünün araştırılma, incelenme ve değerlendirilmesidir. Bu açıdan bakıldığında, bu araştırma; bir yapıyla belirli bir bölge insanının toplumsal değer ve yargılarının önemli bir göstergesi, öte yandan toplumu oluşturan bölge insanının bireysel düşünce, inanç ve davranışlarının kökenleri hakkında da tespittir. Muğla ili, Ula ilçesi sınırları içerisinde yer alan Gökova havzasında yaklaşık 10.000 kişi yaşamaktadır. Gökova havzasının birinci halkasında

esasen Akyaka ve Gökova Beldeleri ile Akçapınar, Ataköy, Çıtlık, Gökçe, Şirinköy ve Yeşilova köyleri/yerleşim bulunur. Havzanın ikinci halkasına ise Çörüş, Elmali, Esentepe, Karabörtlen, Kızılyaka, Örnekköy, Portakallık, Sarayyanı ve Yeşilçam köyleri yer alır. Bu bölgenin toplum yapısı ve kültür dokusu hakkında henüz bir araştırma ve değerlendirme yapılmamıştır. Bu çalışma, Gökova havzasının hem birinci, hem de ikinci halkasında yer alan belde ve köylerde yaşayan topluluk içinde araştırma yapılarak hazırlanmıştır.

Toplumsal değer ve kültürel yapı hakkındaki araştırmaların önemi, dünyadaki gelişme ve değişmeler açısından her geçen gün artmaktadır. Halkın kültürel değerlerinin çeşitli etkilerle birden bire yok olması boşluk doğurmaktadır, kimlik boşalmasına yol açmaktadır. Esasen; halkın inanç ve uygulamaları, estetik ve etik değerlerinin tespiti onun kimlik ve benliği ile bu kimliğin korunması ve canlandırılması bakımından önemli bir hafıza kayıdır. Toplumsal ve kültürel değerlerin derlenmesi, araştırılması,

yorumlanması bir yanı ile bilimsel veriler bütünü, öte yandan halkın yaşanan zaman içinde geleceğe dönük umutlarını da kapsar. Bu itibarla, araştırmanın hedef kitlesi, bir yapıyla Gökova havzasında yaşayan halkın, diğer yapıyla da Türkiye Türk toplumdur. Öte yandan Gökova havzası ve bu çerçevede Akyaka dünyaya açılan bir pencere görünümündedir. Akyaka'daki turizm hareketliliğinin varlığı Gökova havzası için önemli bir avantajdır. Bu avantaj; varlığı bir şans olan kültür ve tabiat varlıklarının korunması ve canlandırılmasıyla daha da ivme kazanacaktır.

Turizm hareketliliğinin getirdiği dinamizm ile elde edilen veriler kitle iletişim araçları yoluyla kamuoyuna duyurulması yoluna gidilecektir. Bu araştırmanın amacı Akyaka/Gökova beldeleri ve çevre köylerde yaşamakta olan halkın unutulmuş, unutulmakta/kaybolmakta olan veya henüz yaşamakta birlikte unutulma/kaybolma

tehlikesi altında bulunan sözlü kültürünü, sözlü tarihini, kültürel yapısı ve değerlerini; buralarda yaşayan halkın geçmiş ve günümüze ait toplumsal bellek ve geleneksel kimliklerini, inanç ve değer yargılarını; halk kültürünün nokta konuları çerçevesinde kültürel yapıya bağlı potansiyelini araştırmak, derlemek, değerlendirmek ve elde edilen verileri yayımlamak suretiyle kamuoyuna sunmak; Gökova halkının, dolayısıyla bölgedeki değer yargılarını tespit etmek, buradan sonuçlar çıkarmak, bireşime varmak; toplumsal yapı, sözlü kültür ve kültürel değerlerden yararlanmak ve burada elde edilen sonuçlardan hareketle topluma dönük çalışmalarda bu verilerin yararlanmaktır. Bu tür çalışma ve uygulamalarını, yaşayan kuşaklarda, çevre ve yerel kültür değerlerinden evrensel değer taşıyanları canlandırma, onu yaşama ve yaşatma bilinci yaratmak, gelecek kuşaklara yönenin zengin potansiyeli hakkında veri sunmak da araştırmanın hedefleri arasında yer almaktadır.

MERHABA AKYAKA

Elli yıl sonra seni tanımak çok güzel Akyaka. Ben yurdumun güzel parçası Trakya'nın incisi Kırklareli'nde yaşıyorum. Emekli bir öğretmenim. Gerek meşleğim, gerekse özel ilgilim nedeni ile çok yerde yaşadım ve çok yeri gezerek gördüm. Ama bu gördüğüm

yerler içinde ne yazık ki Akyaka yoktu.

Oysa hemen hemen her yıl Marmaris'e gelirdim. Böyle bir güzellikten haberdar olmadığım için kendimi suçluyorum. Yalnız suçluluk duygumu hafifleten bir olay var ki o da buraların yeterince tanıtılmamış olmasıdır veya ben duymamışım.

2007 Ekim ayının son haftası. Bir vesile ile yolum Akyaka'ya düştü. Hava ilk iki gün parçalı bulutlu ve yağışlı. Son iki gün ise güneşli ve açık. Muhtemem bir görüntü. Kaldığım evin önündeki azmak... İçinde kazlar

ve ördekler, insanlarla iç içe. Onları besleyenler Akyaka sakinleri. O kadar alışmışlar ki, azmak kıyısında insanları görünce hemen yanaşıyorlar. Azmağın içinde ve dışındakiler ile güzel bir alışveriş başlıyor. İnsanlar ekmek atarken, onlar da adeta sevgi dağıtıyor. Azmakta ise muhtemem bir doku. Sanki evimizin bir köşesine yerleştirdiğimiz yeni temizlenmiş bir akvaryum gibi. İnsan seyretdime doyamıyor.

Yol boyu ilerliyorum denize doğru. Bahçeler, çiçekler, her şey yaşama sevincimi artırıyor. Cennet sanırım böyle bir yer olmalı. Nur Hanım'ın yaptığı balık ekmekten yiyorum. Yediğim en lezzetli balıktı. Emegine sağlık diyerek ayrılıyorum. Sahile indimden muhtemem bir deniz, güzel bir kumsalla karşılaşıyorum. Azmağın denizle kucaklaştığı nokta. Kıyıda denize girenler var. Sanırım orada yaşayan yabancıların çocukları. Doğa ile çok güzel buluşmuşlar, bu güzelliği alabildiğine yaşıyorlar.

Kıyıda bulunan oturma yerleri ve kafeteryalar insanı denizle buluşturuyor. Çayını ya da biranı içerken karşı kıyıları ve ağaç denizini seyretmek insanın ruhunu dinlendiriyor. Güneşin batışını izlemek ise tam anlamı ile insanı büyütüyor. Bir taraftan güneş batarken, arkadan güneş yuvarlak bir tepsi gibi ay yükseliyor. Bütün içtenliğimle söylüyorum ki bu iki güzelliği aynı anda hiçbir yerde yaşamadım.

Sevgili Akyakalılar, beni konuk ettiğiniz dört gün içinde yörenizi tanımayı çalıştım, çok sevdim. Ne olur yaşadığınız bu yere sahip çıkın. Ülkemiz için bir Bodrum, bir Marmaris, bir Kuşadası yeter. Akyaka'yı da onların arasına katmalıyım. Bırakın o, bakırlığı ile kalsın. Teknolojiye karşı değilim; ama modernleşirken doğal dokuyu lütfen bozmayalım.

Bunların dışında gözlemlediğim bazı olumsuzlukları da iletmek istiyorum. Sivrisinekler... Bunlarla mücadele etmek önemli. Sineklerin ısırdığı yerleri kaşırsın, insanlar etraflarındaki güzellikleri göremeyebilirler. Edinecekleri olumsuz izlenim ertesi yıl buraya ziyareti engelleyebilir. Bir de Akyaka'da edindiğim, yöreyi tanıtan bir CD' den bahsedeyim. Bu cennet köşeye yakışmamış. Böyle bir güzellik ancak bu şekilde katledilebilir. Herhalde benim edindiğim CD bozuktur. Çünkü böyle güzel bir yer bu şekilde tanıtılmaz diye düşünüyorum.

Sevgili Akyakalılar, Kırklareli Kent Konseyi Turizm ve Tanıtma çalışma grubunun gönüllü üyesiyim. Yöremizin tanıtımı için neler yapabiliriz diye düşünürken, kendimi Akyaka için düşündüklerimi yazarken buldum. Edindiğim duyguları sizlerle paylaşmak istedim.

Tüm yurdumuz Akyaka güzelliğinde olsun. Sizlere sevgi ve saygılarımı gönderiyorum. Gönülleriniz Akyaka

BAÇEP AKYAKA TOPLANTISI SONUÇ BİLDİRGESİ

Sayfa 1'in devamı

1-BAÇEP işleyişi tartışıldı, çalışma ilkeleri yeniden gözden geçirildi ve BAÇEP Sekreterliği (kolaylaştırıcılığı) görev dağılımı yeniden yapıldı.

Bu çerçevede, yeni bir belirlemeye kadar, Bodrum katılımcıları, ortak sekreterlik (kolaylaştırıcılık) görevi üstlendi.

Tüm bölgelerden katılımcılar, ayrıca kendi içlerinde gerçekleştirilecekleri bir toplantı ile sekreterlik görevini yürütmek üzere isim/isimleri bildirecekler ve sekreteryaya içinde yer alacaklardır.

Sekreterlik (kolaylaştırıcılık) görevini üstlenen katılımcılar, BAÇEP işleyişinde ortaklaşmış ilkelere göre hareket ederler.

2-Küresel ısınma ve iklim değişikliğine karşı Kyoto Protokolü'nün Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti tarafından da imzalanması gerektiği BAÇEP tarafından benimsendi.

Bugünlerde Endonezya'nın Bali adasında devam eden uluslararası toplantıda belirlenecek yeni standartların daha ciddi ve bağlayıcı olması istediği dile getirildi.

3-Anayasanın sivil, demokratik ve ekolojist-çevre felsefesi görüşleri doğrultusunda hazırlanması istendi.

Canlı hakları, insan hakları, bireyin kamusal hakları, kültürel, tarihi ve doğal değerlerin korunması dile getirildi.

Orman vasfını yitirmiş alanlara ilişkin anayasa hükmü niteliğindeki tarihin, orman talanını arttıracak şekilde 1981'den 23.07.2007'ye çekilmesine karşı çıkılması ve ormanların korunması, çevre hakkının birey hakkı olarak kabul edilerek temel hak ve özgürlükler kapsamında düzenlenmesi istendi.

Hayvan haklarının anayasal metin haline getirilerek, daha etkili düzenleme yapılması talep edildi.

4-"Nükleer Güç Santrallerinin Kurulması ve

İşletilmesi ile Enerji Satışına İlişkin Kanun" ve bu kanun öncesinde Türkiye'nin taraf olduğu konuya ilişkin anlaşmalar üzerinde durularak, Türkiye'nin bir "nükleer atık çöplüğü" haline getirilmesine karşı mücadele edilmesinin ve ülke genelindeki bütün "nükleer karşıtları"nın bir araya gelerek, ortak hareket etmelerinin önemi vurgulandı.

5-Maden Kanunu, Orman Kanunu ve bu kanunda ifadesini bulan 2B adıyla bilinen uygulamanın getireceği yanlışlıkların ortadan kaldırılması ve bu kanunların yeniden düzenlenmesinin zorunluluğuna işaret edildi.

6-Hükümetin ve yeni elektrik tekellerinin gündeme getirdiği enerji ihtiyacının gerçeği yansıtmadığı, dayatma ile yeni termik santraller gündeme getirilerek; bunlardan yöremizdeki Muğla ili, Yatağan ilçesi'nde işletilmekte olan Termik Santral'in doğaya ve insanlara verdiği zarar mahkeme kararları ile de kanıtlanmış iken; bu kez yine Yatağan ilçesine bağlı, Turgut beldesi'nin Hisarardı köyünde kurulması düşünülen 2. Termik Santral'in yöreyi tamamen yok edeceği, bu nedenle 2. bir santralin yöreye, çevreye, kültüre, tarihsel dokuya, doğaya ve insana zarar vereceği vurgulandı.

Termik Santralin yarattığı etkilerin sonucu olarak Hisarardı Köylülerinin attığı çığlık, BAÇEP bileşenleri arasında da yankı buldu ve Termik Santrali kurulmasına karşı verilecek mücadeleye katkı konulması görüşü paylaşıldı.

BAÇEP KATILIMCILARI: Akyaka Kültür ve Sanat Derneği (AKS), Köyceğiz'den Hülya Bertan, Muğla'dan Kadriye Beceren, Konyaaltı Dostları Derneği, Sosyal Demokrasi Derneği- Antalya, Yeşiller - Antalya, Marmaris Çevre Derneği, Marmaris Kent Konseyi Çevre Çalışma Grubu, Gümüşlük Çevre Derneği- Bodrum, Gökova Sürekli Eylem Kurulu, Bodrumlu Gençöğütler Derneği, Yeşiller Türkiye Eş Sözcüsü, Yeşiller Bodrum, Bodrum Doğa Sporları Kulübü Derneği, İstanbul Yeşiller.

HAYITLI'DAKİ KALINTILAR ACABA ANTİK BİR KENT Mİ ?

MEHMET BİLDİRİCİ

Araştırmacı Yazar

Hayıtlı Ören'e giden sahil yolu üzerinde Orman içinde doğal güzelliği olan bir yöredir. Akyaka'da "Oh beee" olarak bilinen doğal limanın yaklaşık 2-3 km daha kuzeyindedir. Yakın zamana kadar sadece çobanların ve avcılarının geçici olarak bulunduğu bölgede eski yapı kalıntıları, teraslama duvarları görülmektedir. Bu günlerde burada yaşayan birkaç aile de bulunmaktadır.

İşveçli araştırmacı-yazar Paavo Roos'un 1975 tarihli Almanca yayımında Hayıtlı hakkında incelemeler bulunmakta 2 kaya mezardan söz edilmekte idi. Bu defa 2006 tarihli yukarıda konu edilen yayımda Hayıtlı hakkında sayfa 33 de biraz daha yeni açıklamalar vardır.

Burada Keramos (Ören) ve Gökova arasında Hayıtlı isimli bir eski yerleşim yerinin bulunduğu, bir tepe üzerinde kaya mezar, yazıt parçaları, iki lahit ve duvar kalıntılarının görüldüğü, tepenin eteğinde de mezar

kalıntıları ve duvarlara rastlanıldığı ifade edilmektedir.

Bu paragraftan Hayıtlı'da bir kent kalıntısı olduğu izlenimi çıkmaktadır. Öte taraftan Strabo'da İdya yerinde gösterilen Bargasa kentinin yeri de bilinmemektedir.

Burası Bargasa olabilir mi? Muğla eski Kültür Müdürü, Ressam Araştırmacı yazar Hikmet Öz'de bu görüştedir. Paavo Roos'a, görüşünü almak için Bargasa Hayıtlı'da olabilir mi? diye mail ile sordum. Bana yazdığı 10.09.2007 tarihli mailinde; kesin olmamakla Bargasa'nın Strabo'nun ifadesine dayanarak Ceramus'un batısında olabileceğini ifade etmiştir. Hayıtlı'nın neresi olabileceği konusunda başka bir görüş bildirmemiştir.

Şimdilik Hayıtlı gizemini korumaktadır. Aşağıda yer yer görülen büyük bir yapıdan kalan büyük taşları gösteren bir fotoğraf görülmektedir.

Bir büyük yapıdan geriye kalan büyük ebatlı taşlar

NIÇİN ÇEVRECI OLMALIYIZ?

Mustafa Tuncaelli

Birçoklarımız çevreciliği son yılların moda akımlarından görmekte. Moda bildiğiniz gibi gelip geçicidir. Tüketimi yönlendirebilmek için bilinçli olarak yaratılır. Kimimizze göre çevrecilikte böyle, dışarıdan ithal, gelip geçici, ülkemiz gerçekleriyle alakalı olmayan bir akım. Sol açıktık oynayanlar, egemen sınıfların, kitlelerin öfkesini sistemin özüne yöneltmesini engellemek için bulduğu yeni bir oyalamaca taktiği olarak görürken, sağ açıktık oynayanlar, ülkemizin kalkınmasını istemeyen dış güçlerin güdümündeki bir grup insanın faaliyeti olarak karşı çıkmaktadır. Orta sahada top koşturanlar ise biraz daha insafli. Biz grup entelin ön ayak olduğu işi gücü olmayanların, emeklilerin çerle, çöple oyalandıkları, sokak kedi ve köpeklerini besledikleri, ağaç diktikleri masum, çocuksu, küçümsedikleri bir hareket. Ama hepsinde ortak nokta, çevrecilik diye bir şey var.

Sevgili dostlar benim için çevrecilik nedir?

Çevrecilik; gören göz ve duyan kulaklar için doğanın çığlığını duymak, yok oluşunu görmek ve onun için bir şey yapmak için çabalamaktır.

Niçin çevreci olmalıyız?

Doğanın çığlığını duyup sokaklara dökülmenin ötesinde çevreciliğin başka işlevleri de var. Bizi hiçe sayan, yok farz eden sisteme karşı 'hayır biz varız, bizi de hesaba katmalısın' demektir çevrecilik aynı zamanda.

Çevrecilik bir demokrasi mücadelesidir. Havası solunamayan, suyu içilemeyen, kirliğin dolayı denize girilemeyen bir yerde yaşayıp buna karşı çıkmayan insan nasıl iyi bir yurttaş olabilir ki? Kendini hiçe sayan, adam yerine koymayan hatta insan yerine bile koymayan bu uygulamalara muhatap olup sessiz kalabilen kişi A partisinde olsa ne yazar, B partisinde olsa ne yazar. Sağcı olsa ne olur, solcu olsa ne olur. Atatürkçü olsa ne olur? Kendisine faydası olmayanın, kendi yaşam haklarını dahi savunamayan kişilerin bu ülkeye, ya da insanlık ailesine ne faydası dokunabilir?

Çevrecilik yurttaşlık bilincinin gelişmesine katkı sağlayan en önemli okul bence. Kişi, kendisinin, çocuğunun, ailesinin, yakınlarının solduğu havanın temiz olmasını istemeli, bunun için uğraşmalı. İçtiği suyun kalitesini önemsemeli, bu hizmetin kendine verilmesini talep etmeli, bu hizmeti veremeyenlere hesap sormalı. Çöplerin uygun yerlerde insan ve çevre sağlığı gözetilerek toplanmasını, ayrıştırılmasını ve geri dönüşümünü savunmalı. Şehirlerin insanın biyolojik ve ruhsal yapısını hesaba katar şekilde oluşmasını istemeli ve bunun için üzerine düşeni yapmalı.

Yani çevrecilik aynı zamanda 'ben de varım, beni hesaba katacaksın, beni ilgilendiren bir karar alırken bana soracaksın' demek. Ben istemiyorsam bu yolu buradan geçemezsin, bu direği buraya dikemezsin, bu ağacı kesemezsin, bu binayı buraya yapamazsın demek. Uygulamaya geçmeden önce karar süreçlerine beni de katacaksın demek.

Niçin çevreci olmalıyız?

Çevreci olmanın çok önemli bir başka boyutu daha var.

Dünya vatandaş olmanın yolu çevrecilikten geçer.

Yurttaş olmanın önemini yukarıda belirtmiştim. İşte bu yurttaşlık süreci toplumdaki tüm yapay ayrılıkların yıkılması ve ortak hareket etmenin zeminini de sunmaktadır bize. Havamız kirliyse bu havayı o yöredeki herkes solur. Zenginini, fakiri, genci, yaşlısı, sağcısı, solcusu, Türkü, Kürdü, Müslüman'ı, Hristiyan'ı, Atatürkçüsü, mühendisi, avukatı, doktoru, işçisi, esnafı, köylüsü... velhasıl buna muhatap olan herkes. Böylece çevre ortak paydası, gerçek anlamda insan olma zemininde, bizi hiçe sayanlara, yok farz edenlere karşı ortak mücadele geliştirme zemini sunar bizlere. Yok farz etme, hiçe sayma bütün tahakkümcü zihniyetin ortak paydasıdır. Tahakküme, dayatmaya, zorbalığa ve hiçe sayılmaya karşı ortak hareket edebiliriz, etmeliyiz de. Bu küresel bir mücadele olmalıdır. Ülkelerin sınırları olabilir, ama atmosfer hepimizin. Göller, nehirler kendi sınırlarımız içinde kalabilir ama denizler hepimizin. Denizde yüzen balıklar, havada uçan kuşlar sınır tanımaz. Küresel ısınma ile iklimler değişiyorsa bu hepimizi etkiler. 'Banane' diyemezsiniz. Pestisitlerle kirlenmiş toprak sınırlarımızın içinde kalabilir ama kirlenen hava, zehirlenen su, bu zehri her yere taşır. Besin zinciriyle de bizlere ulaşır. Kayıtsız kalamazsınız.

Kendi yaşam hakkımız için, çocuklarımızı güzel, yaşanılır bir dünya bırakmak için küresel düşünmeli ve çevreci olmalıyız. Bu işin çaresini dışarıda aramayacağız. Büyük insanlık ailesinin bir parçası olarak, bir dünya vatandaşı olarak, "Ya çare sizsiniz, ya da çaresizsiniz."

Bunun için çevreci olmalıyız.

YENİ YILA BAŞLARKEN

Halil TÜRKOĞLU

C. B. Güneyman İlköğretim Okulu / 2/B Öğretmeni
İnsanoğlu sürekli yeni bir yaşa veya yeni bir yıla başlarken geçmişini irdeler. Geçmişindeki yaşadığı olumsuzlukları bir daha tekrarlamamak, yaşamamak ister. Öğrenci derslerinde, iş adamı iş hayatında, oyuncu sahnede, çalışan memur ve işçi çalıştıkları alanda, bilim adamı, siyasetçi kendi dallarında, kısacası her birim kendi alanında başarılı olmayı isteyecektir. Bütün bunları yaparken insanoğlu bir şeyi atlamaktadır. : SEVGİYİ!

Çok önemli ve önemsenmesi gereken "sevginin" her şeyin başlangıcı olduğunu düşünüyorum. Sevgi, sanayi devrimi öncesindeki tüm çağlarda, çağının özelliklerine göre yaşanmış. Mihraban'a "Lambada titreyen alev üşüyor, aşk kağıda yazılmıyor" diyen bir insanın duyduğu sevgi gibi. Köroğlu, Pir Sultan Abdal, Yunus vb. yaşadıkları dönemleri, duygularını, sevgilerini ne güzel anlatmışlar türkülerle, şiirlerle...

Sanayi devrimiyle beraber hızla değişim sürecine giren dünyamızda insan maalesef hırslının önüne geçememiş. Kapitalizm acımasızca parola para, daha çok para diyerek insanların yüreğinden sevgiyi sökmüş, nefret tohumlarını ekmıştır. Şu son dönemlerde yaşananlar (Küresel ısınma, terör olayları, Amerika'nın Irak'a saldırısı insanların internete esir olması vb.) tamamen bu akımın ürünü değil mi? Sevgiyle donatılmış insanlar, içinde yaşadığı güzelim dünyayı yok eder mi? Yüreklere sevgi dolsaydı attıkları bombalarla büyük, küçük demeden insanların ölümüne seyirci kalırlar mıydı? Bu konuda çok şey yazılabilir. Ben Akyaka'ya gelmek istiyorum.

Akyaka'da yaşamak buranın havasını teneffüs etmek gerçektir ayrıcalıktır. Bununla ilgili Halikarnas Balıkcısı "Nur içinde yatacağına, Gökova'da huzur içinde yaşa" "Gez, dolaş, gör dünyayı gel de yaşa Gökova'da" İtalyanların meşhur bir atasözü vardır. "Napoli'yi gör de öl!" Halikarnas Balıkcısı savunmaya geçmiş: "Bu da söz mü Gökova'yı gör ve yaşa" demiş. Yine eski Muğla valilerinden İbrahim Ethem Akıncı; Muğla'ya vali olacağına, Gökova'ya muhtar ol" demişler. Tabi bu sözler söylenirken sadece tek muhtarlık varmış, Gökova'da. O yüzden bu ova ve körfez Gökova adını almış.

Beldemizde yaşamlarını idame ettiren çok değerli insanlar var. (Sanatçı, yazar, öğretmen, mimar, mühendis, iş adamı, İngiliz, Alman vb.) Nedense bu insanlarla tanış olamıyoruz. Çok enteresandırı, tanımadığımız bu insanlar hakkında ön yargılı davranış dedi kudu yapıyoruz. Oysa onları tanımak çok çeşitli kültürleri ortak bir noktada birleştirirerek ve birbirimize sevgiyle sarılsak, birbirimizden selam esirgemek daha iyi olmaz mı?

Ben bir öğretmenin ve işimi severek yapıyorum. Severek yaşamaya da devam edeceğim. Bu sevgi, öğrencilerimin başarısında yansıyor. Atalarımızın "Sevginin açamayacağı kapı yoktur" sözü çok anlamlıdır. Bu anlamda Akyaka'da yaşayan kendini Akyaka'ya adanmış, Akyaka sevenlerine başta okullar yaptırın Cahit-Belkis Güneyman çiftine, sağlık ocağımızın, camilerin, mezarlık çeşmesinin ve Muğla yetiştirme yurdu binasının yapımında çok önemli yardımlarını esirgemeyen Muzaffer Ceylan Beyefendi'ye Akyakalı olarak teşekkür etmek istiyorum. Bu gazetenin çıkmasını sağlayan Kültür Derneği Başkanı Selçuk İnaç'ı Sedat Atay'ı ve arkadaşlarını yürekten kutluyorum.

Bazıları, bu insanların yaptığı işi (hem de bir çıkar gözetmeksizin) küçümsüyor. Ben hiç de öyle düşünmüyorum. Buna çocukların (öğrencilerimin) pencesinden bakıyorum. Kim zamanını çocuklara ayırıyorsa onun elini öperim. Bu insanlarda bunu yapıyor. Oktay AKBAL Halk Kütüphanesi sayesinde birbirinden güzel öyküler, şiirler, masallar okuyor, araştırma ödevlerini yapabiliyor gazetede öğrencilere sayfa ayırıp öykü vesair yazmaya teşvik ediyorlarsa bu onların öğrencilerimize sevgiyle yaklaşım önemsemelerindedir. Lütfen sizde bir gün torununuza veya çocuğunuza alıp oraya uğrayın nasıl karşılanıyorsunuz!

Sevgili Akyakalılar: 2008 yılında gelin hep beraber sevgiyle kucaklaşalım. Dedi kudu yerine Akyaka için eleştirel düşüncüyü hayata geçirelim. Eleştirilere kızmayalım açık olalım. Bilimsel düşünen çocuklar yetiştirmek için aklın, mantığın ve bilimin gerektireceği gibi davranalım. Kesinlikle onların önünde küfür ve şiddete pirim verecek davranışlarda bulunmayalım. Çocukları koşulsuz çok sevelim. Onları önemseyelim. Sevginizi hissettirin. tabi şımartmadan. Onlarla konuşun ve onları dinleyin. Onlara zaman ayırın. Bazen alın tiyatroya, sinemaya veya bir parka gidin. Her yer bize çok yakın. Kendi çocukluğunuzda yaşadıklarımızı onlarla yaşayın ve yaşatsın.

Bakın geçenlerde ne oldu. İki üç öğrencim sevk alıp doktora gittiler. Muayene sonunda doktor iki gün istirahat vermiş. Doktor istirahat vermesine rağmen iki öğrencimden öğleden sonra derse geldiler. İkisinin adı da Mehmet. Mehmetlere sordum "çocuklar neden yataktaki deşlisiniz?" İki kişi birden "Öğretmenim biz sizi ve okulumuzu çok seviyoruz, derslerimizden geri kalmak istemiyoruz, hem ilaçlarımızı aldık çok iyiyiz" demezler mi. Çok duygulandım ve kendi kendime "ne mutlu, çocuklarıma okulu ve okumayı sevdirmişim." İşte bu sevginin ürünü olsa gerek. Bir filozof: "Çocukların karnı doğurun, onların ve sevgilerini verin dileyin onlardan ne dilerse" diyor. Bizler velilerimizde bunu başardık diye düşünüyorum.

2008 yılının dünyamıza huzur ve mutluluk getirmesi dileğiyle, SEVGİYLE kalın.

YENİ YIL GELDİ!

Emin Bozkurt

C. B. Güneyman İlköğr. Okulu 2/B No: 9

Öğretmenimiz sınıfa girince "Çocuklar dersimiz Hayat Bilgisi, konumuz Yeni Yıl" dedi. Arkadaşlarımdan Osman söz alarak, "Öğretmenim, bültene bununla ilgili mesaj verelim mi?", deyince öğretmenimiz, "Çok iyi olur. dedi. Öğretmenimiz 2007'de yaşanan olumlu ve olumsuz konuları kısa kısa anlattı. Sınıfa, "Yeni yıl için neler düşünüyor ve diliyorsunuz?" diye de tek tek sordu. Ben: 2008'de savaşlar olmasın.

Halil: Öğretmenim çocuklar ölmesin

Jasmin: 2008 herkese mutluluk getirsin

Yaren: Afrika'da çocuklar ve anneler açlıktan ölmesin

Melisa: Çocuklar anneleri ve babalarıyla olsunlar.

Ümit: Derslerimizde daha başarılı olalım.

Mehmet Can: Kavgalar olmasın dostluk ve kardeşlik olsun.

Mehmet Çağlar: Sağlıklı olalım, kazalar olmasın.

İpek Beriman: Tüm dünya çocukları kardeşçe yaşasın.

Zeynep: Asker abiler ölmesin.

Öznur: Her aile çocuklarını sevsin ve okutsun.

Aziz: Dünyayı kirlenmeyelim.

Kurtuluş: Annemizi, babamızı ve öğretmenimizi üzmeylelim.

Nazlınur: Doğal afetler olmasın.

Akınca: Çocukların haklarına saygı duyulsun.

Çocuklar ağır işlerde çalıştırılmasın.

Osman: Babam çok para kazanıp borçlarını ödeyebilsin. Çocuklar dövülmesin. Kardeşler kavgaya etmesin.

Öğretmenimiz, "Aferin çocuklar! Beni çok duygulandırdınız. Sizinle gurur duyuyorum. Umarım bu dileklerimizi yeni yılda gerçek olur. Hepinizi çok seviyorum" diyerek, sözünü bitirdi.

OBEZİTE

Dr. Vehbi Baba

Akyaka Sağlık Ocağı Hekimi

Obezite, son yıllarda en çok tartışılan sağlık sorunlarından birisi. Ne yazık ki, değişen beslenme alışkanlıklarıyla birlikte sadece yetişkinler değil, çocuklar da bu ciddi durumdan payını alıyor. Sadece ABD'de çocuk ve gençlerin yaklaşık yüzde 25'inin obez olduğu tahmin ediliyor. 6-9 yaş arasındaki çocuklar, 1960 yılındaki yaşlarına göre daha şişmanlar ve çocuklarda obezitenin görülme sıklığı, aynı yıllara göre, yüzde 54 oranında artmış. Ülkemizde baktığımızda, sorunun ABD'dekiyle aynı boyutta olmasa bile, her geçen gün eskiye kıyasla daha ciddi bir hal aldığı rahatça görebiliyoruz. Doktorlar günümüzde en sık görülen çocuk hastalıkları arasında mutlaka obeziteyi de sayıyorlar. Pekî, bunun nedeni ne? Niçin tüm dünyada çocuklar hızla kilo alıyor? Ve aileler, ileride ciddi sağlık ve gelişme sorunlarına yol açabilecek bu problemle savaşmak için neler yapabilirler?

Obezite Nedir?

Obezite, vücutta depolanan yağ miktarının fazla olması biçiminde tanımlanabilir. Klinik olarak obeziteyi tanımlamak için kilonun boyun karesine oranlanması (kg/m²) ile elde edilen vücut kitle indeksi kullanılır. Buna göre erişkinlerde vücut kitle indeksi (VKİ)'nin 25'in üzerinde olduğu kişiler aşırı kilolu, 30'un üzerinde olanlar obez olarak tanımlanır. Çocuklarda ise yaş ve cinsine göre hazırlanan VKİ percentil eğrileri kullanılarak >85 percentil olan çocuklar aşırı kilolu, >90 percentil olanlar ise obez olarak sınıflandırılmaktadır.

ÇOCUKLUK ÇAĞI OBEZİTESİNİN NEDENLERİ

Çocukluk ve ergenlik dönemi obezitesine pek

2008 Geldi

Berthea Beriman

(İpek)

C.B. GÜNEYMAN İ.O.

2-B

Yarın 2008. Seni özleyorum 2007!

2008'de savaşlar olmasın.

Öğretmen şaşırdı sınıfa girince,

Herkes oturuyordular yerlerinde.

Çocuklar ölmesin!

İnsanlar açlıktan ölmesin.

Herkez istediği gibi yaşasınlar

Şimdi ben sekiz yaşındayım.

* Şiirin aslına sadık kalınmıştır.

çok faktör katkıda bulunmaktadır. Bunların bir kısmı değiştirilebilir, bir kısmı ise değiştirilemezler.

Değiştirilebilir nedenler şunlardır:

Fiziksel aktivite: Düzenli aktivite yoksunluğu, hareketsiz yaşam tarzı, çok fazla televizyon seyretme, bilgisayar kullanımı vb.

Sosyo-ekonomik koşullar: Düşük aile geliri ve çalışmayan ebeveynler.

Yeme alışkanlıkları: Yüksek kalori içeren yiyeceklerin aşırı tüketimi, aç olmadığı halde yemek, televizyon karşısında veya ders çıkışırken atıştırmak.

Çevresel faktörler: yüksek kalorili yiyeceklerle yönelmeyi artıran reklamlar vb.

Değiştirilemez nedenler şunlardır:

Genetik: Fazla kilolu ve obez ailelerin çocukları obezite için yüksek risk grubundadır. Çocuk ve ergenlerde obezite tedavisinin en önemli parçalarından bir tanesi, anne babalarının ve sağlık uzmanlarının duyarlı ve pozitif bir yaklaşım benimsemeleridir. Küçük ve başarılıbilir hedefler seçilmelidir ki, normal gelişim sürecini etkilemeden ve cesaret kırılmadan tedavi sürdürülebilir. Obezite tedavisine ihtiyaç olduğu anlaşıldıktan sonra sağlık çalışanları bir veya daha fazla seçeneğin sunulmaktadırlar.

Bunlar:

1. Beslenme Tedavisi:

Çocukların ihtiyaçları konusunda uzmanlaşmış bir diyetisyen danışmanlığı obezite tedavisinin değerli bir parçasıdır. Tedavi sürecinde sağlıklı bir gelişim için beslenme uzmanları uygun besinler önerecektir.

2. Fiziksel Aktivite:

Yapılan araştırmalar çocuklara günde en az 60 dakika orta dereceli fiziksel aktivite önermektedir. Spor kulüplerine üye olmak, yüzme, bisiklette binmek, çeşitli oyunlar oynamak çok önemlidir.

3. Davranış Tedavisi:

Davranış tedavisi, sağlıklı bir kiloya sahip olabilmek için gereken beslenme ve fiziksel alışkanlıkların yerleştirilmesini sağlar. Çocuk ve ergenlerle çalışan davranış tedavileri, genellikle aileleri de içermektedir. Çocuklar için kullanılan bazı davranış terapi yöntemleri şunlardır:

Kilo kaybını engelleyen nedenlerin belirlenmesi ve değerlendirilmesi. Beslenme ve egzersiz için günlük tutulması, bu sayede yeme alışkanlıkları ve fiziksel aktivite üzerinde kendini izleme davranışının oluşturulması.

Yüksek risk durumlarının belirlenmesi örneğin: Evde yüksek kalori içeren yiyeceklerin bulunması, öğünlerde televizyon seyredilmesi veya sürekli televizyona açık tutulması ve bilinçli olarak bunlardan kaçınılması.

Aile ve çocuk tarafından karar verilen hedefler başarıldığında bunların ödüllendirilmesi, ödüllerin pozitif davranışları besleyecek şekilde seçilmesi. Örn: Spor malzemeleri ödül olarak verilerek fiziksel aktiviteyi artırmayı teşvik etmek, Yiyeceği ödül olarak kullanmaktan kaçınılmasını öğretmek. Gerçekçi olmayan hedeflerin değiştirilmesi.

Kilo kaybı ve beden imajı ile ilgili yanlış inançların düzeltilmesi, yerine pozitif ve gerçekçi olanların yerleştirilmesi.

Kaynak: Kocaeli Üniv. Çocuk Hastalıkları Bölümü Alman Hastanesi Pediatri Bölümü Formsanite

ŞEYTAN KISKACINDA TÜRKİYE

Fikret UZUNHASAN
İnş. Yük. Müh.
20-21. Dönem Muğla Mv.

Ülkemizin, karşı karşıya kaldığı önemli iki tehlikeden bahsetmek istiyorum. Bunlardan ilki; Irak'ın kuzeyindeki özerk Kürt Devleti - PKK konbinezonu, ikincisi ise; sözde Ermeni soykırımı dayatmaları eşliğinde, Ermeni istekleri.

ABD Irak'a iki kez girdi. Her ikisinde de Türkiye, en çok zarar gören ülke oldu. Hatırlanacağı gibi, 2 Ağustos 1990 günü, Saddam Kuveyt'i işgal etti. Kuveyt, dünyanın en yoğun petrol yataklarına sahip ülkelerinden biri. ABD durumdan rahatsız oldu. Birleşmiş Milletler topluluğuna da arkasına

arak, Irak'ın Kuveyt'ten çıkmasını istedikleri ama, Saddam alırdı, işgale devam etti. Başta ABD olmak üzere oluşturulan mütefık kuvvetler, Irak'a saldırdı ve Saddam'ın ordularını Basra'da büyük yenilgiye uğradı. 3 Mart 1991 günü ateşkes yapıldı. Kuveyt boşaltıldı. ABD ve mütefık orduları çekip gittiler. Bu saldırının teferuatına girmeden, ülkemizin bundan gördüğü veya göreceği zararlara değinmek istiyorum. Hatta meselenin ekonomik boyutunu da bir taraftan bakarak.

Öncelikle PKK terör örgütü, silah, cephaneye ve mühimmat bakımından inanılmaz boyutta zenginliğe kavuştu. Diğer taraftan ateşkes anlaşması gereği, Kuzey Irak'ta 36 paralelin üst tarafında kalem çok geniş bir alana, Saddam ve ordularının girişi yasaklandıktan, gerek terör örgütü PKK, gerekse Barzani ve Talabani gibi ayrılık yanlısı kürt liderler, serbestçe hareket edebilecekleri ortama kavuşmuş oldular.

BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ VE ŞANGHAY BEŞLİSİ

ABD'nin birinci Irak saldırısı ile, ikinci Irak işgali arasında neler oldu şimdi ona bir göz atalım. Dünyanın ikinci süper gücü olan Sovyetler Birliği, 1990 başlarında, dağıldı. Orta Asya ve Kafkaslarda çok sayıda yeni Türk devleti kuruldu. Bu devletlerden örneğin Türkmenistan'ın doğalgazı, Kazakistan'ın doğalgaz ve petrol yatakları, Özbekistan'ın önemli maden yatakları ve stratejik yeraltı zenginlikleri; başta ABD olmak üzere, pekçok emperyalist ülkenin iştahını kabarttı. Diğer yandan Çin'de durdurulamayan gelişme, sanayide ve üretimde ölenemeyen çöküşün yarattığı pazarı konumuna getirdi. Çünkü Çin; bütün dünyanın enerji tüketiminin yüzde kırkını, tek başına tüketiyor. Kullandığı petrolün de yüzde kırk üçünü, ortadoğu ülkelerinden alıyor. ABD bütün bu durumları dikkate alarak, Ortadoğu ve Ortaasya enerji kaynaklarını kontrolünde bulundurmanın projelerini yapmaya başladı. Diğer bir adı Bush Doktrini olan Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) fikri, böylece ortaya çıkmış oldu.

Bu projenin içeriğini şöyle özetleyebiliriz: Kuzey Afrika ülkesi olan Fas'tan, Çin Seddi'ne kadar uzanan bölgede, ABD'ye bağımlı ve onun jandamalgını yapan, yeni ülke ve yönetimler oluşturmak. Bunun için gerekirse mevcut ülkelerin sınırları değişecek, çok kesin hareket edilecek ve hiçbir şey göz yumulmayacak.

ABD'nin bu niyetini iyi etüd eden, başta Çin olmak üzere, diğer süper güç Rusya, 1996 da aralarında Kazakistan, Tacikistan ve Kırgızistan'ı da alarak Şanghay'da bir araya geldiler ve Şanghay Beşlisi diye anılan örgütü oluşturdu. Daha sonra bu örgüt, 2001 de Özbekistan'ın katılımıyla Şanghay İşbirliği Örgütü adını aldı. Görünürde bölgesel güvenlik ve işbirliği amacıyla dayalı bu örgütte; İran, Hindistan, Moğolistan ve Pakistan gözlemci statüsündedir.

Gerek üye ülkelere, gerekse gözlemci ülkelere bakıldığında; hemen hepsi nükleer güce sahiptir. Rusya ve Çin, bölgedeki süper güç olmanın yanı sıra, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin daimi üyesi olmaları ve veto hakkını ellerinde bulundurmaları dolayısı ile, Şanghay İşbirliği Örgütü'nü, daha da prestijli konuma getirmiştir.

Bu haliyle bakıldığında, Şanghay İşbirliği Örgütü'nü; gerek dünya siyasetinde, gerekse enerji politikalarında, değişen koşullar çerçevesinde biçimlenen, Rusya ve Çin arasındaki olası strateji ortaklığının prova edildiği bir platform konumundadır.

KÜNYE:

Akyaka Kültür ve Sanat Derneği Bültenidir.
Yayınlanan yazılardan yazarları sorumludur.
Akyaka Kültür ve Sanat Derneği (48 011 019) adına sahibi:

Selçuk İnaç (Bşk)

Yazı İşleri Sorumlusu:

Sedat Atay (üye)

Teknik Sorumlu :

Can Örün

Yayın Kurulu

Aydın Turunç, Kadir Tavan, Adnan Demirkan

Vergi No: Ula 043 033 73 54

Akyaka Kültür ve Sanat Derneği

İlgin Sk. No:8 Akyaka ULA MUĞLA

E-mail: aks-akyaka@hotmail.com

Tel: 0 252 243 41 16 - 0 252 243 50 09

Baskır: Devrim Gazete ve Matbaası / MUĞLA

Tel: 0 252 214 37 85

CADILAR ÇARPIŞIYOR

ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi ile Şanghay İşbirliği Örgütü'nün kurulduğu 2001 tarihinden sonra meydana gelen ve bütün dünyayı sarsan olaylar ve tarih sıralamaları, asla tesadüf değildir. 11 Eylül 2001 de, İkiz Kuleler ve Pentagon vuruldu. Dünyanın en mükemmel korunan Amerika semalarında, hem de uçarak yapılan bu saldırı, çok manidardır. ABD bu saldırının, başında Usame-bin Ladin'in bulunduğu, islami terör örgütü El-Kaide tarafından yapıldığını ve bu örgütün de Afgan topraklarında, Taliban yönetimi tarafından barındırıldığını bahane ederek, 7 ekim 2001 tarihinde, Afganistan'a girdi. Taliban yönetimini uzaklaştırdı. Yerine kendisine tabi yeni bir yönetim oluşturdu. Böylece ABD, 1990 dan beri üzerinde çalıştığı ve özenle hazırlanmış olduğu, Büyük Otadoğu Projesi'ni, uygulama sahasına indirmiş oldu.

ABD Afganistan'ı işgal etti ama, bu defa komşu İran, hatta Irak da homurdanmaya başladı. Esasen ABD'nin 1979 dan bu yana, İran'a görecek bir hesabı vardı. Büyük Ortadoğu Projesi için bu ülkelere de saldırmak, planın bir parçası. Ancak bunun için, öncelikle daha haklı gerekçeler bulabileceği ve daha kolayca yutabileceği Irak'ı seçti. İddiası; Saddam'ın biyolojik ve kimyasal silah bulundurduğu ve bunlarla bölge ülkelerini tehdit ettiği, bu arada halen kendi jandarması konumundaki İsrail'e yaşama hakkı tanımadığı şeklindeydi. Saldırı için çoğu dünya ülkeleri ve Birleşmiş Milletler Topluluğu, bu gerekçeleri haklı bulmamasına rağmen, 20 mart 2003 günü ABD, ikinci kez Irak'a girdi. Kısa zamanda tüm ülkeyi kontrol altına aldı. ABD'nin bu saldırısı, Türkiye'de AKP'li iktidardan işbaşı yapmasını hemen sonrasında den düşürmesi de tesadüf değildir.

Neticede Saddam'ın, Irak'ta biyolojik ve kimyasal silah yığınağı yaptığı bahanesinin yalan olduğu anlaşıldı. Buna rağmen, Saddam ve yandaşları -çocukları da dahil- öldürüldü. Saddam yönetiminin yerine, tıpkı Afganistan'daki gibi her şeyi ile ABD'ye bağlı bir kukla hükümet oluşturuldu.

Bugün bakıldığında ABD, Irak'a çok kolay girdi ama, bu ülkede kaldığı süreçte giderek artan bir direnişçi karşıya gelmiştir. ABD'nin kayıplar arttıkça, kendi içerisinde de muhalefetle karşılaşılmaktadır. Diğer yandan, kukla Irak yönetiminin ve işgali ABD askerlerinin haksız uygulamaları yüzünden, var olan dini etnisite canlanış, buna uyuzdeki kürt etnisitesi de katılarak, Irak üçe bölünmüştür.

Bu bölünme İsrail'in de baskısı ile bilerek yapılmıştır. Çünkü ülkenin ünter yapısı devam ederse, yarın yeni bir Saddam gelir ve kendi başına, kişilikli, İsrail'i tehdit eden ve gerektiğinde ABD'ye dahi kafa tutabilen bir ülke olabilir. Bu endişeyi ortadan kaldırmak, en akılcı olanıdır. Kısaca; "Böl ve yönet." prensibi ile; Güneyde şiiiler, ortada sunniler ve kuzeyde Kürt devleti kurulması istenmektedir. Üstelik bu bölünmede Türkmenler'in varlığı bile dikkate alınmamıştır.

Böyle bir bölünme; birinci Irak saldırısından bu yana, Kürt devleti kurmanın gayreti içerisinde bulunan kürt lider Barzani'nin işine yarar. Daha önce kadar minnetle baktıkları ABD yönetimine ve devlete, artık ABD'nin himayesinde kafa tutmakta ve tehdit bile edilememektedir.

ÇANLARKİMİN İÇİN ÇALIYOR?

ABD, Irak'ın tümünü kontrolüne aldıktan sonra, Türkiye'nin, önceden kazanılmış hakları çerçevesinde, Kuzey Irak'ta kendisine yönelik terör (PKK) tehlikesine karşı gözlem görevini yürüten, askerlerinin başına çuval geçirmiş, onları sorguya tabi tutmuş. Kırmızı çizgilerimiz diye adlandırdığımız denetim yerlerimiz yok etmiş ve orada bulduğumuz birliklerimizin çekilmesini temin etmiştir. Kısaca Kuzey Irak'taki hükümlarlık haklarını ortadan kaldırmıştır. Sonra da, Saddam'dan arta kalan silahları PKK'ya vererek, Türkiye'de 1999 dan 2004 baharına kadar neredeseyse sınırlanmış olan terör eylemlerinin yeniden başlamasını sağlamıştır. Dikensiz gül bahçesindeki kadar rahat bir ortam bulan PKK, artık daha donanımı ve daha teknik metotlarla eylemlerini sürdürmektedir. Hemen her gün, baskınlar yapmakta, yollara cep telefonu ile patlatılabilen mayınlar yerleştirmekte ve hatta büyük şehirlerimizin toplu alışveriş yerlerinde, bombalar patlatarak, adeta katliamlar düzenlemektedir.

Bir yandan ABD, PKK'ya bu imkanları temin ederken, diğer yandan Avrupa Birliği ülkeleri, bu örgütün finansal kaynak oluşturmasını zemin hazırlamakta ve kara para akلامasında önemli rol üstlenmektedir. Hatta AB, 2007 ilerleme raporu Türkiye başlığında; "Türkiye'nin terörle mücadelesi makul görülebilir ancak, PKK ile sorunların diyalog kurarak halletmesi gerekir..." ifadesi, bünyesine katılmak için adeta can attığımız AB'nin, terör örgütüne karşı bize bakaş açmasını ne olduğunu anlatması bakımından çok önemlidir. PKK terörü bizim için tehlike olmaya devam ediyor. Tabiidir ki biz, bununla mücadele edip, bütün unsurlarıyla birlikte onu defedecemiz. Bu bir yana, bizim asla dikkatimizden kaçırılmaması gereken; ülke sınırlarımızın hemen güneyinde, ABD'nin himayesindeki yerel Kürt devletidir. Şu anda buldukları topraklara Güney Kürdistan diyorlar. Eğer böyleyse, bunun Kuzey Kürdistan'ı Türk topraklarında, Doğu Kürdistan'ın İran topraklarında ve Batı Kürdistan'ı da Suriye topraklarında olacağı anlamı ortadadır. Şu anda kullandıkları resmi araçların üzerinde ve flamarlarında, bu hayallerini içeren harita amblemler var. Ayrıca ortaklık dolayan Büyük ortadoğu Projesi haritalarında da Türk toprakları; Ermenistan, Kuzey Kürdistan ve Türkiye Cumhuriyeti şeklinde üç bölünmüştür. Daha garip olanı; Sevr Anlaşmasının 62, 63 ve 64. maddeleri, Türk topraklarını aynı özenle bölüyordu. Ve şimdi, Irak'ın kuzeyindeki Özerk Kürt Yönetimi, kendi anayasasına Sevr Anlaşmasını bu üç maddesini aynen yerleştirmiştir. Burada başka bir gariplik te; Türk topraklarında gösterilen Ermenistan ve Kürdistan arasındaki sınır, Bakü- Tiflis-Ceyhan petrol boru hattı güzergahı ile neredeseyse aynı. "Tesadüfün bu kadarı da olamaz." (Bkz İşgal ve Direniş-H.Cevizoglu syf:152)

Şimdi ülkemize yönelik ikinci büyük tehditten bahsetmek istiyorum. Bilindiği gibi Ermenistan, 1990 yılında bağımsızlığında kavuştuğunda, bir bildirge yayınlamıştı. Bu bildirgede; "...Batı Ermenistan hedefimizdir " cümlesi yer almıştı. Bu cümle bizim için kelimenin tam anlamı ile bir tehdittir. Çünkü bahsi geçen Batı Ermenistan, bizim Doğu Anadolu bölgemizdir. Daha sonra hazırladıkları ve temmuz 1991 de yürürlüğe koydukları anayasalarında, bu cümle madde olarak, aynen yerini almıştır.

1998 yılına gelindiğinde, Ermenistan meclisini basıp, pekçok milletvekili öldürerek kendisini zorla cumhurbaşkanı kabul ettiren Koçeryan, o zamana kadar dışparanun yürüttüğü Ermeni milli politikasını, merkezde toplamıştı. Bu tarihten sonra Ermeni istekleri ve bilhassa sözde soykırım iddiaları ile, Türkiye'ye karşı psikolojik ve siyasi baskılar, büyük ivme kazanmıştır. Dost bildiğimiz pek çok ülke, bu iddiaları kabul etmişler, hatta yasa yapmışlardır. Dahası, ABD Meclisi dışişleri komisyonunda bile soykırımı içeren yasa taslağı, çoğunlukla kabul edilmiştir. Gerçi yasa, Bush'un isteği ile Kongre'nin onayına getirilmemiştir ama, Demoklesin kılıcı gibi, her an tepemizde.

Ermenilerin dünya kamu oyuna kabul ettirmeye çalıştıkları, sözde soykırımın hemen ardından, tazminat taleplerinin geleceği şüphesizdir. Bu tazminatın, bizim Doğu Anadolu'muz olacağı, anayasalarına koydukları yukarıdaki maddeden açıkça anlaşılmalıdır. Ne gariptir ki, ermenilerin bu hayalleri de Özerk Kürt Devletinininki gibi, Sevr anlaşmasının aynı maddeleri ile örtüşmektedir. Sevr'de karıştırdı olan, o zamanki adıyla "Düvel-i Muazzama" yani; Amerika, Fransa, İngiltere ve İtalya gibi söz sahibi ülkeler, bu gün yine bu isteklerinin arkaında olduklarını bir fırsatta belli etmektedirler. İtalya'da, NATO ile ilgili bir toplantıda, görevli ABD subayının "kazaen" cebinden çıkardığı ve daha sonra Yunanlı üst düzey görevlinin de elinde gördüğümüz, Sevr'e uygun bölünmüş Türkiye hartası, bunun en belirgin kanıtıdır.

BÜYÜK AYMAZLIKLAR

Bütün bunlar yani başımızda olurken, AKP'li hükümet, tıpkı celloddanın biçimini yalayan kurban rolünü oynamaktadır. Kanıt mı isteniyor?

-Hiçbir hükümet döneminde ve hiçbir Genel Kurmay Başkanı basın yoluyla, Irak'ın kuzeyinde üstlenmiş terör örgütüne, müdahalenin şart olduğunu ve bunun için Meclisten onay çıkarılmasının gerektiğini anlatmak mecburiyetinde bırakılmamıştır.

-Buna cevaben, hiçbir Başbakan; "içerde beşbin teröristi halledebildik mi ki dışardaki 500 teröriste uğraşalım?" diyerek, hem yanlış rakamlar vermemiş, hem de Türk Ordusu'nun caydırıcı gücünün varlığını habersiz ve terör karşısında yitkinlik görüntüsü sergilememiştir.

-Hiçbir hükümet, ABD'nin ülke menfaatlerinin "stratejik ortağı" olmamıştır.

-Dahası hiçbir Başbakan, "Ülkemizin de bölünmesini öngören bir projenin "Eş Başkanımı" diyerek, böbürlenme gafletine düşmemiştir.

-Hiçbir hükümet, kendi meclisinin ona verdiği yetkiyi (teskereyi), nasıl kullanması gerektiği hususuna, ABD'li "sayın başkana!" sömürü ihtiyacını hissetmemiştir.

-Kendi gücümüzün varlığını hatırlayabilmek için, illa Dağlıca baskını yemeli miydik?

-Çeşitli kanallardan ve çeşitli zamanlarda yapılan ikazlara rağmen, sınır ötesi hareketin gerekli olduğunu anlayabilmek için, illa onlarca gencimizi mi feda etmiyordik?

UYANIK KALMAK

Anlaşılan, günümüz hakim güçleri olan ABD ve Avrupa Birliği ülkelerinin istekleri ile, bunların bölgede jandarmaları konumundaki Ermenistan ve Özerk Kürt Yönetimi'nin hayalleri, Sevr'in 62, 63, 64. maddelerinde birleşmektedir. Ekstradan bazı enstrümanlar kullanarak örneğin; Ermenistan sözde soykırım, Özerk Kürt yönetimi ise, PKK enstrümanını kullanıyor devletimize göz dağı vermeye ve psikolojik baskı kurmaya çalışıyorlar.

Oysa bizim konuşacak, hele hele korkacak hiçbir yanımız yoktur. Çünkü kurtuluş savaşımızda, Ulu Önder Atatürk'ün yönetimindeki Türk Ordusu, emperyalist güçlerin jandarmalarını -hem de efendileri ile birlikte- Akdeniz'e dökmüştü. Her cepheye yenik düşen bu güçler, başta İngilizler olmak üzere, Lozan'da bizi barış masasına davet etmediler mi? Orada Türk'lük için ağır koşullar taşıyan Sevr anlaşmasını yırtıp, Lozan Antlaşması'nı kabul ettirmediler mi? Ama anlaşlan "efendiler!.." hala oralarda dolaşiyor. Onlar bilmediler ki; Türkiye Cumhuriyeti, Lozan Antlaşması üzerine kurulmuştur. Bunu delirdirmemizin imkan ve ihtimali de yoktur. Gerekirse bu millet, ve gençlik, yeniden bir kurtuluş savaşına davet etmediler mi? Orada Türk'lük için ağır koşullar taşıyan Sevr anlaşmasını yırtıp, Lozan Antlaşması'nı kabul ettirmediler mi? Şimdiki bunları cebimizde koyuyoruz. Diyorsunuz ki, "Biz savaşımı kazandık, bağımsız yeni bir devlet kuracağız." Size para gerekecek. Bunun için yine bize geleceksiniz. Cebimizden parayla birlikte bunları da çıkarıp önünüze koyacağız. Bakalım o zaman ne yapacaksınız?" der.

Fazla söze gerek mi var?

-İşte Lord Curzon'un söyledikleri,
-İşte yeniden Sevr dayatmaları,
-Devletlerin dostluğundan çok, menfaatlerinin var olduğunu bilerek hareket etmek...

-Ya da; "korkulu rüya görmektense, uyanık kalmak..."

NAZIM HİKMET 106 YAŞINDA

15.01.1902 tarihinde Selanik'de doğan Nazım Hikmet, Deniz Harp okulunu bitirmiştir. Şiirin yanında resimle de uğraşan büyük ozan uzun süre hapis yattıktan sonra 1951 yılında gittiği Moskova'da sanat yaşamını sürdürmüştür. 3 Haziran 1963'te yaşamını yitiren sanatçı doğumunun 106. Yılı etkinlikleriyle yurtta ve dünyada anılmaktadır.

Bizler de Akyaka Kültür ve Sanat Derneği olarak büyük ozan NAZIM HİKMET RAN'ın "VASİYET" isimli şiirini yayınlıyoruz. Umarız en yakın zamanda vasiyeti hayat bulur...

Vasiyet

Yoldaşlar, nasip olmazsa görmek o günü,
ölürsem kurtuluştan önce yani,
alıp götürün
Anadolu'da bi köy mezarlığına gömün beni,

Hasan beyin vurdurduğu
ırgat Osman yatsın bir yanımda
ve çavdarın dibinde toprağa çocuklayıp
kırkı çıkmadan ölen şehit Ayşe öbür
yanımda.

Traktörle türküler geçsin alt başından
mezarlığın
seher aydınlığında taze insan, yanık benzin
koku,
tarlalar ortamalı, kanallarda su,
ne kuraklık, ne candarma korkusu.
Biz bu türküler elbette işitecek değiliz,
toprağın altında yatar upuzun
çürür kara dallar gibi ölüler,
toprağın altında sağır, kör, dilsiz.
Ama bu türküler söylemişim ben,
daha onlar düzülmeden
duymuşum yanık benzin kokusunu
traktörlerin resmi bile çizilmeden.

Komşulara gelince,
şehit Ayşe'yle ırgat Osman,
çektiler büyük hasreti sağlıklarında
belki farkında bile olmadan.

Yoldaşlar, ölürsem o günden önce yani,
öyle gibi de görünüyör
Anadolu'da bir köy mezarlığına gömün beni
ve de uyarına gelirse
tepede bir de çınar olursa
taş maş da istemez hani.

Nazım Hikmet

Vakıfbank, Svetlena İnaç'ın Resimlerini Sergiledi

Svetlena İnaç'ın resim sergisi Atakule Vakıfbank Sanat Galerisi'nde 27 Kasım Salı günü açıldı. Vakıfbank'ın 53. Yıl Kültür Sanat Etkinlikleri kapsamında açılan sergide, Svetlena İnaç'ın yağlı boya, akrilik ve sulu boya eserleri yer aldı. Açılış kokteylinde bir de dinleti gerçekleştirildi. Sergi 9 Aralık tarihine kadar açık kaldı.

1960 yılında Rusya'da Çelabinsk'te doğan Svetlena İnaç, klasik lise eğitimi ve çocuk güzel sanatlar okulu resim bölümünde okudu. Yüksek sanat okulu grafik tasarımı bölüm birincisi ve Teknik Üniversite moda tasarımı bölüm ikincisi oldu. İlk kişisel sergisini 1977 yılında Rusya'da açtı. Eserleri Rusya'da ve çeşitli Asya Avrupa ülkeleri ve Kanada'da sergilenen koleksiyonlarda yer aldı ve müzelerde saklanmaya değer görüldü. 1992 yılında evlenen İnaç, Muğla Akyaka'ya yerleşti. Resim çalışmalarının yanı sıra kitap resimleri ve afiş hazırladı. Rusya ve Türkiye'de karma sergilere katıldı. 10 kişisel sergi açtı. Eserlerinden bazıları; Türkiye, Amerika ve Avrupa ülkelerinde özel koleksiyonlarda bulunuyor. (ANKA)

SANATTA KİRLENME

Cenk Aybars Dereli
İzmir Işıl Saygın Güzel Sanatlar Lisesi
Müzik Öğretmeni

Tüm sanat dallarında dikkati çekecek düzeyde hızlı bir kirlenme gözlenmektedir. Sanat ruhun gıdasıdır ama kirlenmiş sanat ürünleri ruhun gıdası olamaz.

Bugün sanatta kirlilik gerçek sanatçıları da rahatsız etmektedir. Kirlenmenin temelinde kullan at, hızlı tüket ekonomisi vardır ve son on yıldır belki daha öncesinden batı kapitalizmi buna göre programlanmıştır "Fast food" adıyla dilimize giren ayaküstü beslenmeye paralel olarak ayaküstü tüketilen sanat ürünlerine de müşteri olmamız istenmektedir. Her gün televizyonlarda

özellikle sabah programlarının da ve öğleden sonraları karşımıza çıkan insanlar, bizler çok ilgiyle takip etmek de özellikle çocuklar ve gençlerimiz onları büyük bir hayranlıkla örnek almaktadırlar. Onların giyim kuşamları, konuşma biçimleri ve amaçsız rezil yaşantıları bizim insanımıza model olarak sunulmaktadırlar.

Günümüzde sanatta kirlenme Eseri yazdırma, çarpıtma Sokak kültürünü sanatın içine sokma Televizyon kanallarını popüler kültürle doldurma. Yöresel sanatçılara ve yöresel kültüre gereken değeri vermeme ve aşağılama, kullan at piyasa ekonomisini egemen kılma ve etik değerleri çigneme şeklinde karşımıza çıkmaktadır.

Geleneksel müziklerimizin saçma sapan sözlerle ve inanılmaz kötü icaralarla müzik haline getirilip kaset piyasasının hizmetine sunulması, popülerleştirilip hızla tüketilmesi ülkemizde yaşanan en belirgin kirlenme örneğidir. Kirlenme, kalite düşüklüğü, sokak dilini şarkı sözü yapma, argo, küfür, etik değerlerin kayboluşu, cinsel sapmaların ön plana çıkartılışı, popülerleşme uğruna magazin basınında manşet olma kavgaları kültürümüze yapılan bu saldırının ortak özellikleridir.

Kullan at teknolojisine paralel bir müzik sanayisi bu alanda egemendir ve bu yolla evlerimiz kaset, CD çöplüğüne döndürülmektedir. (Beyaz eşyada on yıllık ömür sınırlanması yapıldığı gibi.) Ayda bir değişen çok satan kasetler dönemi yaşanmaktadır.

Maalesef günümüzde müzik ödülleri en iyi şarkı söyleyene değil, en fazla satan kasetlere verilmektedir. Belli müzik tekelleri istediği imajı yayan şarkıcılara bu ödülleri vermektedir. Bu yolla tekeller gençliği istedikleri yönde "Siz de böyle olun" kalıpları sunmaktadır. Eşcinsellere, cinsel sapıklara, kadın düşmanlarına ödüller yağmaktadır. En büyük ödüller sanatsal ölçütlere göre değil, şirketlere en çok para kazandırana verilmektedir.

Deforme edilen, kullanılıp atılan kültür ve sanat, yok edilme tehlikesini yaşıyor demektir. Ülkemiz bu yolla tek kültüre, kültürsüzlüğe doğru gitmektedir. Bu da çağdaşlık gibi sunulmaktadır. Sonuç olarak yapılması gereken şey tehlikeyi açıkça görmek ve göstermek, Emperyalizmin maskesini düşürmek ve onu ülkemizden kovmak, Mustafa Kemal'in dediği gibi her alanda tam bağımsız bir ülke yaratmak, Türk kalarak çağdaşlaşmak gerekir.

Hedef

Kırtasiye Malzemeleri
Büro Malzemeleri
Fotokopi - Faks
Ozalit
Bilgisayar
Toptan & Perakende

Adres: Kocamustafendi Cad.

No: 3-5 MUĞLA

Tel & Faks:

0 252 214 15 26

214 80 08

214 93 76 - 77

e-mail: maritkan@hedefminig.com

maritkan@hedefkirtasiye.biz

info@hedefkirtasiye.biz